Nr. 188. Sobota, 19 Sierpnia 1893. Rok 83.

# GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon redakcyi nr. 88.

**Prenumerata** z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

**„Przewodnik naukowy i literacki"**, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

**„Tygodnik Ilustrowany„** dla prenumeratorów „Gazety Lwowskiej" kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 2 zł. 50 ct., miesięcznie 84 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.



## CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 3-go sierpnia b. r. nadać najmiłościwiej dyrektorowi wyższej szkoły realnej we Lwowie dr. Teofilowi Gerstmanowi, tytuł radcy rządowego, z uwolnieniem od taksy.

Pan Minister wyznań i oświaty zamianował głównego nauczyciela męskiego seminaryum nauczycielskiego w Tarnowie, Hipolita Parasiewicza, dyrektorem tego zakładu.

Pan Namiestnik przeniósł oficyała c. k. Namiestnictwa Dominika Delmana ze Lwowa do Jasła.

## CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

### XVIII Sierpnia.

Wszystkie ludy, podległe łagodnemu berłu Habsburgów zwracają wzrok swój ku Ischl, gdzie w ściśłem kole familijnem obchodzi dzisiaj nasz Najmiłościwszy Monarcha rocznicę Swoich Urodzin. Wszyscy do jakiejbądź należą narodowości i jakiegobądź są wyznania, łączą się w tak uroczystym dla nich dniu z podwójną siłą i spotęgowanym zapałem w uczuciach najgorętszej miłości i niezachwianego przywiązania do Osoby ukochanego Władcy, na którego spoglądają jako na uosobienie cnot najwznioślejszych i w którym czczą Monarchę, poświęcającego niestrudzenie wszystkie godziny Swojego żywota szczęściu i pomyślności milionów poddanych. To też rocznica Urodzin Jej Cesarskiej Mości bywa obchodzona tradycyjnie na całym obszarze dzierżaw Habsburskich w sposób niezwykle podniosły i staje się niejako świętem familijnem spajającem wszystkie ludy Państwa niby jedną wielką rodzinę. W dniu dzisiejszym milkną różnice narodowościowe i przeciwieństwa polityczne, a natomiast z niezliczonych piersi wydobywa się harmonijny okrzyk na cześć Miłościwego Władcy i wspólnego Ojca.

Nie ma zaprawdę drugiego państwa w Europie, w któremby podobnie jak w Austro-Węgrzech uderzały gorąco serca przy wymówieniu Imienia Panującego, gdzieby ludy czuły się potężniej pociągano ku Piastunowi Korony. Ale bo też nigdzie z pewnością z imieniem Władcy nie łączy się tyle wspaniałomyślnych czynów, wielkich i szlachetnych przedsięwzięć, nigdzie bez wątpienia wszystkie myśli i dążenia Korony nie są bardziej skierowane ku uszczęśliwieniu ludów i zapewnieniu im ojcowskiej pieczołowitości jak właśnie w krajach podległych berłu Najjaśniejszego Cesarza i Króla Franciszka Józefa I.

Do najodleglejszych zakątków Monarchii docierają promienie łaski cesarskiej, a wszędzie, czy to w ubogiej chacie podgórskiej, czy w pałacu, żywią jednakowe uczucia bezgranicznej czci i miłości dla Władcy, z którego dłoni spływają bezustannie na kraje i jego mieszkańców niezliczone dobrodziejstwa. Gdzie tylko rzucimy okiem, spotykamy się z niezatartymi śladami wspaniałomyślności, wielkoduszności i miłosierdzia ukochanego Monarchy: On to zawsze przoduje, gdy zachodzi potrzeba ulżenia nędzy, ocartia łzy nieszczęśliwym, gdy idzie o popieranie i otaczanie opieką tego co piękne, dobre, szlachetne.

Ludy Austro-Węgier składając codziennie korne modły Wszechmocnemu, iż pozwolił im żyć i rozwijać się pod błogiem berłem promieniejącego najwznioślejszemi cnotami Monarchy, korzystają z zapałem z dzisiejszej uroczystości, aby dołączyć do tych modłów błaganie, by Pan Zastępów zachował jak najdłużej tyle drogie dla milionów życie Jego Cesarskiej Mości, otaczał je sławą i chwałą i utrzymywał po wszystkie czasy w pomyślności i potędze Dom Najwyższy!

Z modłami, które rozbrzmiewają dzisiaj w świątyniach wszystkich wyznań i z wiernopoddańczemi życzeniami, zasyłanemi do stóp Tronu zlewają się gorące błagania i życzenia naszego kraju, odbierającego bezustannie dowody łask i wspaniałej życzliwości ze strony Korony. Przejęci niewysłowioną synowską miłością dla Najjaśniejszego Cesarza i Króla, wdzięczni głęboko za niezliczone dobrodziejstwa, jakiemi kraj nasz darzy codziennie hojna Jego dłoń, wołamy z pełnej piersi:

Niech Bóg strzeże i ochrania Najmiłościwiej nam panującego Monarchę, niech błogosławi całemu Najwyższemu Domowi!

*Lwów, 18 sierpnia.*

Organa ks. Bismarcka podjęły z okazyi zawiązania przez rząd petersburski z Austro-Węgrami i Włochami rokowań w sprawie zawarcia traktatu handlowego, podjazdową walkę przeciw trójprzymierzu, i prowadzą ją bez przerwy, posługując się przytem właściwą sobie bronią podejrzeń i niezbyt godziwych insynuacyj. Główny monitor bismarckowski *Hamb. Nachr.* napadł najpierw na Rząd austro-węgierski, pomawiając go, iż wyzyskawszy zręcznie naprężenie, jakie istnieje na polu politycznem i handlowem między Rossyą i Niemcami, spieszy obecnie, aby ze strat, jakie zagrażają cesarstwu niemieckiemu, wyciągnąć zyski dla siebie. „Gdzie niemiecki przemysł, z powodu podwyższonych taryf cłowych, nie będzie mógł zaspokajać potrzeb rossyjskiej ludności, tam w jego miejsce wejdzie przemysł austryacki pod opieką cłowej pobłażliwości Rossyi. Czy zwrócony przeciw Niemcom sojusz cłowy Rossyi z Austro-Węgrami ma jakie tło polityczne — tej kwestyi poruszać nie chcemy, pisze organ hamburski; w każdym razie jednak wypieranie niemieckiego przemysłu przez austryacki, na targach rossyjskich, wzmocni to oziębienie, jakiego doznało przymierze niemiecko-austryackie w sympatyi ludności niemieckiej z winy tych, którzy kazali Niemcom w formie traktatu handlowego płacić haracz Austro-Węgrom".

Po Austro-Węgrzech przyszła kolej na Włochy. Dzienniki bismarckowskie rozpuściły wiadomość, jakoby między Włochami i Rossyą istniał tajny układ, który na wypadek zatargu z Francyą ma im zapewnić przychylność Rossyi na polu interesów wschodnich. Wedle zapewnienia tychże organów Włochy zgodziły się na taki układ, gdyż są przekonane, że w razie wojny z Francyą na pomoc Anglii liczyć nie mogą. Dlatego też król Humbert nie pojechał na zaproszenie królowej do Londynu, aby nie drażnić Rossyi. Dyplomacya rossyjska odniosła zatem — zdaniem pism inspirowanych z Friedrichsruh — zarówno świetny sukces, jak przy zawieraniu traktatów handlowych z Niemca-

---

8)

**Walerya Marrené.**

## Historya zwyczajnego człowieka.

### Z opowiadań emeryta.

(Ciąg dalszy).

Wydawszy taki sąd Franciszek przestał zajmować się Wilskim. Mnie ten Wilski drażnił.

— Co on ci wadzi — mitygował mnie Franek.

Ale ja nie miałem jego niemieckiej flegmy, natura u mnie była zapalna. Kiedy kochać to kochać, a nie cierpieć, to już z całego serca. Jego murzyńskie wargi prześladowały mnie tyle prawie co żółta dama i jej maleńki trzewiczek, tylko na inny sposób.

— Czy to przypadkiem nie sprawa Julki — zagadnął mnie raz Franek kiedy powracając ze szkoły, znów wymyślałem na Wilskiego.

Zaczerwieniłem się po same białka, bo jużcić odgadł. Julka uśmiechała się do Wilskiego więcej niż do całej klasy i to podobno drażniło mnie szczególnie. Ojciec jej mieszkał w szkolnym gmachu, a ona zawsze umiała się tak urządzać, iż przechodziła przez dziedziniec kiedyśmy się tam bawili. Albo wracała z miasta z jakim sprawunkiem, albo też wychodziła. Nigdy sama, obyczaj wówczas na to nie pozwalał. Czasem miała z sobą przyjaciółkę pannę Anielę, o tyle brzydką, o ile Julka wydawała mi się śliczną, albo młodszą siostrzyczkę Wandzię, której oczy jak tareczki biegały za naszemi piłkami, albo chociaż służącą.

Jeśli słota lub jakie domowe zajęcie nie pozwalało wyjść Julce, to musiała choć chwilkę wychylić się z okna. A co to wówczas było ukłonów, pozdrowień. Wszyscy miewaliśmy zawsze różne interesa do jej ojca i z tego powodu znali ją osobiście. Pan profesor miał zwyczaj po lekcyach kłaść się na maleńką drzemkę panna Julia, jako dobra córka, strzegła snu ojcowskiego, ona zajmowała się całem gospodarstwem, bo matki nie miała.

Interesantów ojca przyjmowała bardzo grzecznie, zabawiała rozmową. Cóż dziwnego, że kochało się w niej, jeśli nie całe gimnazyum to przynajmniej klasa czwarta, w której ojciec dawał najwięcej lekcyi. Wydawała nam się wszystkim zachwycającą. O ile sobie dziś przypominam, była to tęga, biała szatynka, miała czarne oczy bez wyrazu, jak dwa rodzenki w rumianą struclę wsadzone.

Niektórzy utrzymywali, że była skąpą, pasyonatką, wyrachowaną w najwyższym stopniu, a pomiędzy uczniami chciała sobie upatrzeć męża, dla tego najstarsi mieli największe łaski. Naturalnie tym wieściom szerzonym przez złośliwych, żaden z faworytów nie wierzył. Rzecz wiadoma, że ludzie są zazdrośni. To też małe pędraki, na których ona nie zważała mściły się w ten sposób.

Wilski zdobył ją sobie od razu. Kiedy przechodziła, zaraz jego naprzód oczyma szukała. Krążyły głuche wieści, że nosił jej bukiety. Nikt z nas tego nie widział, ale wszyscy wierzyli i powtarzali jedni drugim w tajemnicy.

Edzio Halczewski, najmłodszy z nas, tak zwany „wróbel" przysięgał się, że nietylko bukiety ale i kosze owoców i faski masła i różne prowianty, przysyłali ze wsi jego rodzice.

Halczewski znał dobrze Wilskiego, gdyż rodzice ich sąsiadowali z sobą. Cierpieć go nie mógł. Mówił zawsze:

— To podły charakter. Obaczycie co z niego będzie.

A Edzio Halczewski mógł sobie być nie tęgim uczniem, ale słowa przeciw niemu nie można było powiedzieć. Poczciwy z kościami, przywiązał się do Franciszka i do mnie jak brat. Julki za to nie lubił. Ona zaś jednego Wilskiego widziała teraz w całej klasie.

Wściekałem się.

— Cóż tobie do Julki, mówił kiedyś Franek na widok, że pięści zaciskam, patrząc jak się ona do Wilskiego wdzięczyła.

— Słuchaj Stachu! mówił dalej, dałbyś pokój, ona tego nie warta.

Nie warta, łatwo to powiedzieć, dziewczyna jak łania, zawsze warta by się w niej kochać.

Byłbym jak średniowieczny rycerz bił się za honor, cnoty i wdzięki mojej damy.

— Ona tego nie warta, powtarzał z mocą Franek. Wierz mi.

O mało nie rzuciłem się na niego. Ale on patrzał na mnie swemi przenikliwemi oczyma, które w tej chwili były tak szczere, tak kochające, iż stanąłem zawstydzony.

— Dla czego nie warta? bąknąłem tylko, usiłując wyrazić w głosie całe oburzenie.

— Dla czego, dla czego? powtórzył z namysłem, jakby szukał dobitnego sposobu wypowiedzenia swej myśli. Ot! dodał wreszcie, gdybyś był przeczytał Łucyę, wiedziałbyś dla czego.

Nieszczęśliwa Łucya, po tylu latach znowu na plac wyjechała. Jestem przekonany, iż Franciszek miał do mnie niczem niestartą urazę za jej lekceważenie. Nie mogłem tylko zrozumieć co ona miała wspólnego z Julką. Moje oczy musiały wypowiedzieć to wyraźnie, bo dodał:

— Wiedziałbyś przynajmniej jaką kobieta być powinna.

Dziwny był ten Franek ze swoją Łucyą. Nudna była jak śmierć. Sto razy wolałem Julkę.

Tego dnia rozeszliśmy się bardzo chłodno, i odtąd nie było już mowy między nami ani o Łucyi, ani o żadnej kobiecie.

Nie wiem z jakiego powodu Wilski nienawidził Franciszka. Złe dobrego nie lubi, mówi przysłowie, ale i bez tego był między nimi antagonizm dwóch przeciwnych sobie natur. Brutalna siła buntowała się przeciw inteligencyi, szlachcic nawykły do panowania przeciw mieszczuchowi, a może i rasa przeciwko rasie. Jeśli Wilski na każdym kroku starał się na złość robić i upokorzyć Franciszka, to znów Franciszek odpłacał Wilskiemu zupełnem ignorowaniem jego osoby. Czynił to może bezwiednie, był zawsze zatopiony w swoich myślach. Było to coś tak jak z Łucyą. Myślał tylko o ludziach takich, jakimi być powinni, nie zważał na to, jakimi byli.

Czasem Wilski zrobił mu z umysłu taką niegrzeczność, że kto inny zawrzałby gniewem. A on nic, spojrzał wielkiemi, marzącemi oczyma i przeszedł nie zauważywszy ani faktu ani intencyi.

(Ciąg dalszy nastąpi).

mi i Austro-Węgrami. Chociaż pisma włoskie zaprzeczyły stanowczo tego rodzaju wiadomościom i nazwały je tak śmiesznemi, że nie zasługują aby się z niemi poważnie rozmawiać, organa ks. Bismarcka trwają przy swojem i snują dalej nić podejrzeń. Wobec podobnej metody postępowania ustaje wszelka polemika, bo tam gdzie głównym motorem jest zła wola na nic by się nie przydały nawet dowody, iż to, co popisały dzienniki eks-kanclerza jest tylko tendencyjnym wymysłem. Ks. Bismarckowi we wszystkiem co działa przyświeca zawsze i wszędzie jedna myśl: obudzenie w Niemczech przekonania, iż podczas rządów jego następcy nawet potrójne przymierze, uzyskane tyloma ofiarami, uroniło wiele z poprzedniej swej siły i traci powoli praktyczne znaczenie....

## Z Petersburga.

(Kasata kościoła kat. na Wołyniu. — Zwiększenie składu strażników ziemskich. — Nowe prawo o majątkach szlacheckich. — Russyfikacya w prowincyach nadbałtyckich i w Finlandyi. — Zwiększenie wojskowych zapasów zboża. — Badanie stanu umysłowego sprawcy zamachu na Pobiedonoscewa).

W powiecie krzemienieckim na Wołyniu zniesionych zostało w ciągu ostatnich lat 20 kościołów parafialne w Oleksińcu, Białozórce, Wyszogródku, Katerburgu i Dederkałach. Teraz przybywa kasata parafii w Kołodnem. Odnośny dekret brzmi: „Rz. kat. kolegium duchowne. Petersburg, dnia 9 lipca 1893 r. Nr. 1955. Do administratora dyecezyi łucko-żytomirskiej.

P. minister spraw wewnętrznych dnia 3 b. m. Nr. 4228 zawiadomił kolegium, że najj. Pan dnia 24 czerwca b. r. najwyżej zezwolić raczył: 1) znieść parafię rzymsko-katolicką w Kołodnem, pow. krzemienieckim, gub. wołyńskiej, zaliczywszy parafian do parafii Wiszniowiec; 2) kościół z ziemią, gruntami i budynkami oddać pod zarząd duchowieństwa prawosławnego i obrócić na świątynię prawosławną.

O takowej woli najwyższej kolegium ma honor zawiadomić W. Ekscelencyę, żebyś wydał odpowiednie rozporządzenia — Za metropolitę, prezesa kolegium, asesor prałat *Słabowski*".

Ogłoszono rozporządzenie w sprawie zwiększenia kompletu strażników ziemskich w Chełmie i o sposobie tworzenia posad strażników ziemskich w miastach Królestwa Polskiego.

Ogłoszone zostały dalej zmiany w prawie o przechodzeniu na własność towarzystw szlacheckich majątków bezdziedzicznych, pozostałych po szlachcie dziedzicznej i przepisy o zmianie podziału gruntów gromadzkich.

Russyfikacya wszelkiej kategoryi szkół w prowincyach nadbałtyckich postępuje nadzwyczaj szybko. W sferach rządowych z niezwykłem uznaniem podnoszą działalność w tym kierunku p. Budiłowicza, rektora uniwersytetu dorpackiego (juriewskiego), przedtem profesora uniwersytetu warszawskiego, syna popa prawosławnego z gubernii grodzieńskiej. Za jego rektoratu — powiadają — uniwersytet dorpacki zmienił się do niepoznania. Od przyszłego roku szkolnego zostanie już zniesioną godność prorektora, a ustanowioną godność inspektora, jak w innych uniwersytetach rossyjskich. Dziekanów wydziałów będzie w przyszłości mianował minister oświaty i oczywiście tylko z pośród rodowitych Rossyan. W chwili obecnej rektor Budiłowicz zajęty jest z upoważnienia ministerstwa zbieraniem danych i obmyślaniem zasad, na których podstawie rossyjska ustawa uniwersytecka ma być zastosowaną do uniwersytetu dorpackiego. — Politechnika ryska, utrzymywana z prywatnych funduszów korporacyj szlacheckich i miejskich, przy nieznacznych subsydyach rządowych w kwocie 10.000 rubli, sama uznała potrzebę powolnej zmiany języka wykładowego, wobec dokonanej już russyfikacyi szkół średnich w prowincyach nadbałtyckich. W roku szkolnym 1895, z ogólnej liczby 140 przedmiotów fachowych, 13 przedmiotów będzie wykładanych po rossyjsku. Do roku 1898 russyfikacya politechniki ryskiej w całej rozciągłości stanie się faktem dokonanym. — Dobrodziejstwa russyfikacyi rozciąga rząd zwolna i na autonomię W. ks. Finlandzkiego. W przyszłym roku szkolnym będzie tam otwartych 10 szkół ludowych z językiem wykładowym rossyjskim. — Miarą zaś życzliwości Rossyi dla cudzoziemców wogóle jest świeżo wydane rozporządzenie, aby do szkół kolejowych przyjmowano tylko poddanych rossyjskich.

*Nowoje Wremia* donosi, iż ministerstwo wojny zwiększy swoje zapasy zboża w daleko większym rozmiarze, niż w poprzednich latach.

W petersburskim sądzie okręgowym, lekarze-psychiatrowie badali w tych dniach stan umysłowy Giacyntowa, który zamierzał dokonać zamachu na życie ober-prokuratora synodu, K. P. Pobiedonoscewa. Stosownie do jednogłośnej opinii ekspertów, postanowiono poddać go obserwacyi, prawem przepisanej, w szpitalu św. Mikołaja.

## Z Belgii.

(Projekt ustawy o pojedynkach w postaci zmienionej przez senat. — Rewizye konstytucyi belgijskiej.)

Z trudnością przychodzi nam usuwać przesądy, zakorzenione przez długie lat i wieków szeregi, a utwierdzone przez tradycyę i pojęcia przodków — to też jak było do przewidzenia i znany belgijski projekt ustawy o pojedynkach, przedstawiony przez senatora de Coninck, ten projekt, który nakładał na wszystkich uczestników pojedynku, nie wyjmując lekarzy, karę śmierci albo dożywotniego więzienia, przyjęty został przez senat belgijski tylko w formie nader złagodzonej. Kara śmierci, naznaczona w projekcie na każdego pojedynkującego się, jako na zwykłego mordercę, zamieniona została na pięć lat więzienia i 10.000 franków grzywny. Proste wyzwanie na pojedynek karane być ma 3 miesiącami; obraza, która dała powód do wyzwania — 3 do 6 miesięcy więzienia. Na pojedynki bez śmiertelnego wypadku nałożono następujące kary: jeden do sześciu miesięcy aresztu, jeżeli żaden z przeciwników ranny nie został; 4 miesiące do 1 roku za lekkie zranienie przeciwnika; sześć miesięcy do 2 lat za zranienie ciężkie; rok do 3 lat więzienia na zranienie pociągające za sobą nieuleczalną chorobę i zupełną niezdolność do pracy. Kara na sekundantów, którym według pierwotnego projektu groziło 10 do 20 lat więzienia, zniżona została na dwa miesiące do roku; lekarzom, których baron de Coninck stawia na równi z sekundantami, zapewniona została bezkarność. Opublikowanie przez prasę układów o pojedynek, przebiegu lub protokołu pojedynku, ulega karze 500 do 2000 franków.

Następnie, podczas gdy baron de Conick każdy wyrok na uczestników pojedynku chciał połączyć z dożywotnią utratą czci, nowa ustawa pozostawia uznaniu sędziego odmówienie skazanemu na przeciąg roku kwalifikacyi do sprawowania urzędu publicznego, do udziału w wyborach i występowania w charakterze kandydata na posła.

Wszystkie kary za przekroczenie ustawy o pojedynkach stosować się będą zarówno do osób cywilnych, jak do wojskowych, wszelako z tą różnica, że cywilni nie będą mogli korzystać z dobrodziestwa takzwanego „wyroku warunkowego", podczas gdy wojskowi zawsze bądą mieli to dobrodziejstwo, jeśli się ze śledztwa okaże, iż sądzić ich powinien sąd wojenny. Taki wyrok „warunkowy" polega na tem, że skazany w tym tylko razie ponosi wymierzoną mu karę, jeśli w pewnym, przez kodeks określonym terminie drugi raz popełni to samo przekroczenie, czyli gdy jest recydywistą. Podczas więc, gdy baron de Coninck w swoim projekcie żądał, aby każdy pojedynkujący się oficer niezwłocznie był wydalany ze służby bez prawa do emerytury i następnie jako cywilny stawał przed sądem, senat zapewnił armii rodzaj autonomii w tej sprawie i przez to ułatwił oficerom pojedynki.

Sprawa rewizyi konstytucyi belgijskiej dotychczas nie jest jeszcze załatwioną — a tą kwestyą, która największe zrodziła trudności i która największą wywołała dyskusyę zarówno w Izbie deputowanych jak i w senacie brukselskiego parlamentu, jest kwestya organizacyi przyszłego senatu i wyborów do niego. Izba uchwaliła już przed kilku tygodniami artykuły „o wyborach do senatu" według następujących wniosków hr. Visarta: Senat składać się ma z dwóch kategoryj członków: 1. senatorów, wybranych przez tych samych wyborców, którzy głosują na posłów do Izby deputowanych według systemu wotum wielokrotnego; 2. senatorów, obranych bez względu na census przez rady prowincyonalne. Członkowie senatu pierwszej kategoryi wynosić mają połowę liczby deputowanych do Izby niższej; do drugiej kategoryi należeć ma 26 senatorów. Prawo wyboru do Izby wykonywane być może z ukończonym 25 rokiem życia; wiek uprawniający do wyborów senatorskich pozostawiony ma być oznaczeniu ustawodawstwa, z tem ograniczeniem, aby nie przekraczał lat 30. Po odrzuceniu licznych poprawek i dodatków, uchwalił senat główne zasady projektu Visarta. Zmiany, poczynione przez senat, odnoszą się do kwestyi drugorzędnego znaczenia, a mianowicie do zniżenia censusu wyborczego z 1500 do 1400 fr. i do postanowienia, że kategorya senatorów, wybierana przez rady prowincyonalne, składać się ma z pewnych oznaczonych klas obywatelstwa (profesorów, wyższych urzędników i t. d.), ale w każdym razie zmiany te powodują, że rewizya konstytucyi ostatecznie nie jest jeszcze załatwioną. Dopiero, jeśli Izba zgodzi się na poprawki, poczynione w senacie, dzieło rewizyi konstytucyi belgijskiej zostanie ostatecznie ukończone.

## Wyrok w sporze o prawo rybołowstwa na morzu Beringa.

Po dwumiesięcznych obradach, wydał wreszcie zgromadzony w Paryżu sąd rozjemczy wyrok w kwestyi sporu o prawo rybołowstwa na morzu Beringa, sporu, przez długie już toczącego się lata pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Północnej Ameryki a Wielką Brytanią. Morze Beringa, zwane także Kamczackiem, jest częścią Oceanu Spokojnego, rozciągającą się między północno-zachodnim brzegiem Ameryki północnej a północno-wschodniemi kończynami Azyi. Terytoryum Alaszki, położone nad łączącą morze Kamczackie z morzem Lodowatem cieśniną Beringa, od XVII wieku znane rossyjskim handlarzom futer, odstąpione zostało przez Rossyę w roku 1867 Stanom Zjednoczonym za sumę 7,200.000 dolarów, i od tego to czasu rząd amerykański nie chciał pozwalać rybakom kanadyjskim na wykonywanie na wodach morza Beringa prawa rybołowstwa. Chcąc wreszcie zakończyć ten zatarg, który czasami przybierał nawet groźny charakter, zwołano ów sąd rozjemczy, złożony z równej liczby biegłych w prawie międzynarodowem reprezentantów Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, pod przewodnictwem prezydenta republiki francuskiej. Wyrok sądu wypadł na niekorzyść Stanów Zjednoczonych, sąd orzekł bowiem, że: a) Od czasu odstąpienia Alaszki Stanom Zjednoczonym, nie wykonywała Rossya nigdy wyłącznego, po za przyjęte terytoryalne granice wód przechodzącego prawa łowienia fok i ryb na morzu Beringa. b) Anglia nigdy nie uznawała wyłącznego prawa zwierzchnictwa Rossyi co do rybołowstwa na morzu Beringa, ani też nigdy tegoż prawa Rossyi nie odstępowała. c) W wyrażeniu: „Ocean Spokojny", którego użyto w akcie układu między Anglią a Rossyą, w 1825 roku zawartego, objęto także morze Beringa.

1)

# ALFRED DE MUSSET

### PAR ARVÈDE BARINE.

*(Les Grands Écrivains Français Paris, éditeur Hachette).*

Nie zawsze łatwo to przychodzi, schwycić psychologiczną chwilę, w której się rozsunęła zasłona, ukrywająca za swymi fałdami literacką, artystyczną, lub poetycką sławę tego lub owego talentu; czasem — ale już rzadziej — tego lub owego geniuszu. Sainte Beuve, z umysłu i z nawyknienia, wiecznie w mętnych źródłach odnajdujący uczuć i dzieł ludzkich genezę, zwykł był na każdą wschodzącą gwiazdę krzywem okiem patrzeć, zanim zmysł artystyczny, którego miał wielki zasób, oraz niepospolity rozum, górę w nim wziąwszy, nie zniewalały go do uznania gwiazdy tej wartości rzeczywistej.

Ten to więc zgorzkniały, acz wielce inteligentny krytyk mawiał wobec zapału, wywołanego poezyami i komedyami Alfreda de Musset, że powód powodzenia tego tkwi w sympatyi, jaką poeta umiał wzbudzić między rozwięzłą młodzieżą, okrzykami uniesienia wysławiającą w jego dziełach apoteozę własnych namiętności i własnych nałogów. Było w słowach tych źdźbło prawdy, ale tylko „źdźbło", które nie przeszkodziło Musset'owi, w krótkim stosunkowo czasie o głowę przerość i ulubionego Lamartina, i wzbudzającego podziw Wiktora Hugo, i pełnego rycerskości Alfreda de Vigny. Całkiem inny od Sainte Beuva jest sąd Taine'a o Mussecie, choć i on uznaje ujemną jego geniuszu stronę. „Słyszał kto kiedy głos silniej prawdą drgający? Ależ bo Musset nigdy, nigdy nie kłamał. Głośno mówił co czuł i „jedynie" to co czuł. On całego pokolenia wygłosił spowiedź. Podziwiało go się, ale jeszcze stokroć bardziej się go kochało, bo był więcej niż poetą, był człowiekiem.... Miał on także, wobec starzejącej się cywilizacyi, dar największy: miał młodość. Prawda, że od życia nadto żądał; — prawda, że nie umiał, czy też nie chciał rozkoszy i radości zbierać zwolna; prawda, że życie gwałtem z ziemi wraz z korzeniami wyrwawszy, wszystko, co się tylko dało niemniej gwałtownie z życia wydobył, wysączył, wyssał, i ręce splamiwszy, pragnienia przecież zaspokoić nie zdołał. Wówczas wybuchły te jego rozdzierające łkania, do dziś dnia we wszystkich odzywające się sercach".

Miał więc Sainte Beuve słuszność; ale miał ją zarówno i Taine, skoro głosili obaj, że źródło geniuszu Alfreda de Musset pochodziło z czysto ludzkich, nieraz zdrożnych namiętności; ale o ileż sąd Taine'a sprawiedliwszy! Pierwszy, z niechęcią, i jedynie siłą geniuszu Musset'a ostatecznie zniewolony jest przyznać mu palmę poezyi, gdy drugi poetę wychwala gorąco, a człowieka kocha serdecznie.

Na zimnem tle analizy i zbytkiem krytyki zamrożonych uczuć dzisiejszej młodzieży, dziwnie odbija stan umysłowy pokolenia, które niecałkiem jeszcze wyleczone z czułostkowości grasującej w końcu XVIII i początku XIX wieku, już się przerzuca w gorączkę, do maligny nieraz dochodzącą gorączkę romantyzmu.

Urodzony 11 grudnia 1810 roku, z rodu od wieków w beletrystyce zakochanego miał Alfred de Musset po rodzicach i po dziadach krew Minstrelów w żyłach, w sercu zaś dziwną gorącość w odczuwaniu tego co w latach dziecinnych cieszy lub boli; w charakterze wrażliwość nerwową, mającą go z czasem do chorobliwego doprowadzić nieraz stanu. I gorącość tę, i wrażliwość zachował do końca życia; wszystko się w nim paliło: praca i uczucie; używanie i cierpienie. Bez przesady powiedzieć można, że żywot jego cały był nieprzerwanym szeregiem pożarów serca, lub wyobraźni. O wątłe zdrowie chłopczyny wiecznie zaniepokojony ojciec, powierzył go wyłącznie opiecie macierzyńskiej. Inteligentna, pełna wielkej wyrozumiałości matka, słabą dziecinę szczęśliwie przeprowadzić zdołała przez wszystkie wiekowi temu przypadające dolegliwości, u małego Alfreda o wiele cięższe do przebycia niż u innych dzieci, z powodu wrodzonej tragiczności z jaką malec wszelką przykrość zdwajał. W czasie gdy młodziutki Musset z odznaczeniem składał maturę, młodzież francuska, nie odwykłszy jeszcze od świetnej, acz krwawej Napoleońskiej sławy, nie bez tęsknoty spozierała po za siebie, porównywując bladość obecnej chwili z błyskawicznem oświetleniem świeżo minionych lat. Zakosztowawszy w małej dozie trochę nauki prawa, a potem medycyny, jedno i drugie rychło porzucił, przerażonej rodzinie wręcz oświadczywszy, że się żadnemu zawodowi poświęcić nie myśli. Już w nim cichaczem nurtowała poezya, mająca niebawem całą duszę jego, całe jestestwo opanować. Dziwnie inteligentny, a piękny jak Cherubin młodzieniaszek, wpadł w oko wrażliwym na piękność protoplastom romantyzmu, i gdy Wiktor Hugo, Alfred de Vigny, Sainte Beuve, Merimée roztrząsali namiętnie sprawy, dla przyszłego poety tak żywotne mające mieć z czasem znaczenie, ani się panowie ci domyślali, że ten, niby drzemiący, zawsze w malowniczej pozie Endymion, każde słowo ich chwytał w locie ku własnemu pożytkowi; a jeszcze mniej przeczuwali, że nie minie lat dziesięć, a Endymion przerośnie ich wszystkich o całą głowę.

Z wiosną r. 1828 ukazuje się zwolna pierwszy odblask jutrzenki, mającej kiedyś tak wspaniałe rzucić światło. Z drżeniem w głosie recytuje młodziutki wieszcz wobec całego areopagu romantyków jakieś palpitujące — prawdopodobnie bez wszelkiego sensu — wiersze, i jest w tym „palpitującym" kierunku, przez wszystkich gorąco utwierdzany. Pan Augustin Filon, jeden z licznych biografów Alfreda de Musset, opisując te pierwsze próby młodziutkiego poety, słuszną robi uwagę, że taki znawca i matador beletrystycznej krytyki jak nim był Sainte Beuve, powinien był od razu zmiarkować *que Musset était un romantique, nè classique.* Miał on z romantyzmu wziąć co w nim było namiętnego, porywającego, zachowując jasność myśli i doskonałość proporcyi klasycyzmu, nigdy wszakże nie przestał on przedewszystkiem być sobą samym.

Chcąc się czemprędzej pozbyć jakiegoś narzuconego przez ojca wstrętnego biurowego zajęcia, Musset decyduje się wydać własnym kosztem tomik poezyi ulotnych, zawierający: *Don Paez*, *Les Marrons du Feu*, *La Ballade à la Lune*, *Mardoche* (1830). Książka przeszła nie zwracając uwagi, lecz leżało w charakterze Musset'a, że się nie łatwo zrażał, czego daje dowód, wydając w tym samym jeszcze roku drugi tomik: *Contes d'Espagne et d'Italie*, *Le Spectacle dans un fauteuil.* W obozie klasyków tomik ten z największą przyjęty został zgrozą, i od razu tak ostre, tak cierpkie posypały się krytyki, że wielka część czytających wzięła wiersze te Musseta za „parodyę". Dziś, całkiem już przyjęte wyrazy nagiego realizmu, w owych czasach ogólne wywołały oburzenie, a licencya poetycka, posunięta do ostatnich granic swawoli, uchybiała — zawsze zdaniem ówczesnych krytyków — nietylko wszelkim prawidłom estetyki i sztuki, ale nawet najelementarniejszym prawidłom gramatyki.

(Dokończenie nastąpi).

*A. M. L.*

Wskutek wspomnionego układu nie wykonywała Rossya nigdy wyłącznego prawa zwierzchnictwa na morzu Beringa, a tembardziej nie miała wyłącznego prawa połowu fok po za przyjętemi granicami wód terytoryalnych. d) Wszystkie prawa Rossyi w tej części morza Beringa, która leży na zachód od morskiej linii granicznej, w układzie z roku 1867 między Stanami Zjednoczonymi a Rossyą oznaczonej, przeszły niezmienione na Stany Zjednoczone, przeto e) Stany Zjednoczone nie mają prawa rybołowstwa po za obrębem trzech mil od wybrzeży wysp, znajdujących się na morzu Beringa, a do Stanów Zjednoczonych należących. Prócz tego wydał sąd polubowny obszerny regulamin, odnoszący się do połowu ryb po za granicami jurysdykcyi interesowanych państw.

Rząd Stanów Zjednoczonych domagał się, ażeby „wszystkie foki, wypływające z cieśniny na morze, były uważane na równi z podróżującymi poddanymi amerykańskimi“. Sprawa ta ma wielką doniosłość praktyczną, gdyż skóry fok są przedmiotem rozległego i wciąż wzrastającego obrotu handlowego. Bezpośrednie skutki wyroku paryskiego są nader ważne dla „zawodowych“ przedsiębiorców. Wypływające na morze i łowione przez kanadyjskich rybaków foki, są to przeważnie matki, które poszukują żywności dla dzieci, pozostawionych na brzegach amerykańskich. Obecnie amerykańscy łowcy fok będą zmuszeni troszczyć się o dostarczenie pożywienia dla młodych, w obrębie międzynarodowej 3-milowej granicy morskiej.

## Cholera.

Najnowszy biuletyn o stanie cholery w guberniach pod panowaniem rossyjskiem, opiewa: Od 8 do 12 b. m. zachorowało w Moskwie 166 osób, umarło 57; w Warszawie od 9 do 10 b. m. zachorowała jedna osoba i umarła jedna; w gubernii łomżyńskiej dnia 14 b. m. zachorowała jedna i umarła jedna osoba; w gubernii grodzieńskiej od 6 b. m. do 12 zachorowało 96 osób, umarło 22; w gubernii samarskiej od 30-go lipca do 5 b. m. zachorowało 134 osób, umarło 39; w kraju nad Donem od 10 bm. do 12 zachorowało 317, umarło 157 osób.

W *Warsz. Dniewn.* czytamy: Z gubernii kaliskiej donoszą: W Kole wypadki zapadnięć na ostry rozstrój organów trawienia powiększają się. Od dnia 25 lipca do dnia 14 sierpnia było 42 chorych, z których 7 umarło, wyzdrowiało 12. Badania bakteryologiczne nie wykazują symptomatów cholery azyatyckiej. Dnia 14 sierpnia w Kole zachorowało 16 osób, zmarło 6. W gubernii łomżyńskiej, w osadzie Mazowieck, powiatu mazowieckiego, zauważano zapadnięcia podobne do przypadków cholerycznych. Dotąd wszystkiego były cztery takie wyyadki, z których jeden zakończył się śmiercią.

Berliński *Reichsanzeiger* wyraża nadzieję, że przedsięwzięte surowe środki zapobiegawcze nie dozwolą rozszerzyć się dalej cholerze w Berlinie.

W Marsylii cholera wygasła. Okręty odpływają od soboty z czystemi patentami.

## KRONIKA

*Lwów, 18 sierpnia*

— **Dzień Urodzin Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości** obchodzony jest dzisiaj w stolicy kraju uroczyście.

Wczoraj jako w wigilię dnia uroczystego, kapele wszystkich pułków stojących we Lwowie załogą, odegrały wielki capstrzyk na placu św. Ducha, wobec publiczności, mimo ulewnego deszczu tłumnie zgromadzonej.

Dziś rano, salwy działowe z cytadeli obwieściły miastu dzień radosny, który zajaśniał wśród najpiękniejszej pogody. Kapele wojskowe odegrały pobudki.

O godzinie 9 zrana odbyło się w kościele Archikatedralnym uroczyste nabożeństwo, które celebrował ks. Arcybiskup Morawski w asystencyi licznego kleru. Na nabożeństwie byli obecni: Jego Ces. i Król. Wysokość Najd. Arcyksiążę Leopold Salvator, JE. Namiestnik Kazimierz hr. Badeni, JE. Marszałek krajowy ks. Eustachy Sanguszko, Wiceprezydent Namiestnictwa P. Jan Lidl, członkowie Wydziału krajowego, dr. Witold Mora Korytowski, Wiceprezydent kraj. Dyrekcyi skarbu, dr. Aleksander Mniszek-Tchorznicki, wiceprezydent wyższego sądu krajowego, liczny zastęp dostojników i urzędników państwowych, członkowie Rady miejskiej pod przewodnictwem wiceprezydenta Marchwickiego i jego zastępcy p. Michalskiego i t. d. i t. d. Świątynia była przepełniona publicznością. Podczas nabożeństwa asystował zewnątrz katedry batalion 24 pułku piechoty, a z cytadeli odzywały się salwy działowe.

Równocześnie odbyły się solenne nabożeństwa w kościele metropolitalnym u św. Jura i w Archikatedrze ormiańskiej. Ze szczytów pałacu Namiestnictwa i innych budynków rządowych, z budynków wojskowych oraz z wieży ratuszowej powiewają chorągwie o barwach Monarchii.

Po nabożeństwie wszyscy dostojnicy kościelni, państwowi i autonomiczni, oraz przełożeni rozmaitych zakładów i instytucyj składali w ręce JE. Pana Namiestnika najgorętsze życzenia i zapewnienia wiernopoddańczych uczuć dla Najj. Pana i Jego Najd Domu.

Dziś popołudniu o godzinie 4 odbył się u JE. Pana Namiestnika Kazimierza hr. Badeniego obiad na 64 nakryć, w którym oprócz dostojnego Gospodarza wzięli udział: Jego Ces. i Król. Wysokość Najd. Arcyksiążę Leopold Salvator; Ich Excellencye: komendant korpusu książę Ludwik Windisch Graetz, Marszałek krajowy książę Fustachy Sanguszko, księża Arcybiskupi: Seweryn Morawski, Sylwester Sembratowicz i Izaak Issakowicz; generał-porucznicy: Karol Fischer, Juliusz Butterweck, Ludwik Fabini, Hilbert br Löhneysen; pp.: Wiceprezydent Namiestnictwa Jan Lidl, Wiceprezydent kraj. Dyrekcyi skarbu dr. Witold Korytowski, wiceprezydent miasta Zdzisław Marchwicki, wiceprezydent wyższego sądu krajowego Tchorznicki, wiceprezydent sądu krajowego Ludwik Białoskórski; członkowie Wydziału krajowego: dr. Franciszek Hoszard, doktor Józef Wereszczyński, doktor Damian Sawczak, Tadeusz Romanowicz; radca Dworu hrabia Włodzimierz Łoś, radca Dworu i prokurator skarbu doktor Karol Kunz, radca Dworu Adolf Geistlener, radca Dworu i dyrektor poczt i telegrafów Jan Seferowicz; generał-majorowie: August Tempis, Józef Jorkasch-Koch, Michał Münzl Münzthal, Edward Metzger, Karol Zaitsek Egbell, Edmund Meyer Marnegg; generał-intendent Henryk Damisch; radcy Namiestnictwa: Leopold Morawetz, Antoni Jaegermann, Klemens Drozdowski, Antoni Lewicki, Julian Prokopczyc, Tadeusz Szawłowski, dr. Józef Merunowicz; starszy radca budownictwa Maciej Moraczewski; p. Hipolit Bohdan; pułkownik-brygadyer Karol Kunert Kunertsfeld; pułkownicy: Paweł Thoss, Antoni Dylewski, Józef Metzger, Ferdynand Siedler, Edmund Schediwy, Jan Berka, Michał Manojlovics, Józef Boniewski, Ludwik Fischer-Colbrie; Karol Märkl, szef inżynieryi; podpułkownik baron Karol Lazarini, podpułkownik żandarmeryi Franciszek Indra, podpułkownik Klemens baron Preuschen; prokurator Państwa Władysław Seredowski; dyrektor ruchu kolei państwowej Alfred Deyma; radca Namiestnictwa i starosta Karol Kolarzowski, radca policyi Ignacy Korzeniowski; dyrektor urzędów pomocniczych Namiestnictwa Arnold Des Loges; podpułkownik Franciszek Hassinger, starszy lekarz sztabowy dr. Adolf Ressig, starszy intendent wojskowy Franciszek Lobpreis; rotmistrze: Napoleon Krahl i Jan Marklowsky Pernstein.

— **JE. P. Marszałek krajowy ks. Eustachy Sanguszko** powrócił do Lwowa i objął urzędowanie.

— **Pomnik Adama Mickiewicza w Karlsbadzie.** Otrzymujemy następującą odezwę: Idąc śladem innych narodowości w Karlsbadzie przebywających, grono Polaków postanowiło postarać się o wzniesienie pomnika wieszczowi naszemu Adamowi Mickiewiczowi, by tym sposobem uczynić zadość godności i dumie narodowej a zarazem okazać, że wszędzie i zawsze potrafimy uczcić chlubę narodu naszego. Pomnik stanie na miejscu więcej uczęszczanem, łaskawie przez tutejszą gminę ofiarowanem. Spodziewać się należy, że każdy z Polaków, odwiedzających Karlsbad, przyczyni się ofiarą do urzeczywistnienia tego zamiaru i dlatego prosimy o składanie datków pieniężnych do rąk uproszonych w tym celu panów: Władysława Kołaczkowskiego, właściciela domu „Weilburg“ (Gartenzeile) i doktora Walentego Kretowicza, lekarza ordynującego w Karlsbadzie, „Stadt Warschau,“ oraz osób przez tychże upoważnionych i w listy składkowe zaopatrzonych, a w szczególności także do rąk uproszonych panów: dr. Stanisława Hassewicza, lekarza ordynującego w domu „Kopernik“ i dr. C. J. Stiche, lekarza ordynującego w domu „Insel Rügen.“ Upraszamy uprzejmie datki łaskawie ofiarowane, cyframi wpisywać w rubrykach na odwrotnej stronie tego pisma przy położeniu swego nazwika i listę tę wraz z uzbieraną gotówką odesłać do rąk skarbnika p. Władysława Kołaczkowskiego w Karlsbadzie, w domu „Weilburg.“

W Karlsbadzie 10 sierpnia 1893.

*Edmund Mochnacki*, prezyd. m. Lwowa. *Jan Winiarz. Stanisław Homolacs. Dr. Wiktor Kulikowski. Stanisław Bogdanowicz. Dr. Stanisław Hassewicz. Włodzimierz Gniewosz*, poseł do Rady państwa. *Władysław hr. Baworowski. Władysław Kołaczkowski. Prof. Józef Kubicki. Dr. Walenty Kretowicz. Dr. J. Stiche.*

— **Wycieczka** Towarz. wzaj. pomocy drukarzy lwowskich, odbędzie się w niedzielę dnia 20 b. m., w lasku na „Pasiekach“ za rogatką Łyczakowską, z nader urozmaiconym programem. Kapela 24 p. p. Początek o godzinie $3\frac{1}{2}$ popołudniu.

— **Ze stacyi ratunkowej.** O godzinie 9 rano zawezwano pogotowie stacyi ratunkowej na ulicę św. Teresy l. 32, gdzie Marya Matula, licząca około 40 lat oblała się w zamiarze samobójczym naftą, a następnie podpaliła się. Na miejsce przybył dr. Weis i zastał tam już dr. Bieńkowskiego, zajętego opatrywaniem ran, które są dość ciężkie.

† **Zmarł** w ostatnich dniach: W Michalczu, w powiecie horodeńskim ks. Antoni Chyliński, rzymsko-kat. proboszcz miejscowy, brat redaktora *Czasu*, w 48 roku życia. Przez dwadzieścia kilka lat swego kapłaństwa zjednał sobie zmarły szczerą miłość ludu parafialnego, oraz sympatyę i szacunek okolicznego obywatelstwa. Przed kilku laty otrzymał *expositorium canonicale.*

— **Podróżnik polski.** *Czas* donosi: P. Antoni Pisuliński, były urzędnik w c. k. Namiestnictwie, jeden z najwytrwalszych podróżników polskich, powrócił w tych dniach do Galicyi, po 10-letnim pobycie w środkowej Afryce, poniżej Zanzibaru i bawi obecnie u państwa Niwickich w Ujeździe. Przywiózł on z sobą piękne zbiory wyrobów murzyńskich, z których dużo wykonanych jest z prawdziwie artystyczną zręcznością. Szczególnie podobają się wyroby ze złota; broń rzeźbiona, firanki, tytonierki z rozmaitych traw i roślin wykonane są wybornie. P. Pisuliński zamierza na przyszłorocznej Wystawie lwowskiej w pawilonie podróżników polskich wystawić swe ciekawe zbiory. Literatura nasza, w której tak mało mamy opisów podróżników polskich, zostanie zapewne przez p. P. opisem jego podróży wzbogacona, a spodziewać się można tego tem więcej, iż p. P. ma wielki dar i łatwość zajmującego opowiadania tego, co widział. P. P. zajmował się w Afryce polowaniem na słonie i handlem, należąc do kompanii angielskiej.

— **Zakopane** 15 sierpnia. Skutkiem długich deszczów nawiedziła okolicę naszą powódź, jakiej od lat 30 nie pamiętamy. Droga krajowa z Nowego Targu do Zakopanego na przestrzeni 24 klm. stała się nie do użycia, gdyż wszystkie pięć mostów zostały częścią zburzone częścią uszkodzone, a droga w Szaflarach przerwana. W Poroninie i Szaflarach woda zabrała kilka chałup, a w Zakopanem kilka domów z obawy zalania delożować musiano. W wielu miejscach rzeki utworzyły sobie nowe koryta, opuszczając dawne. O olbrzymiej sile wezbranych wód może dać pojęcie fakt, iż woda niosła z łatwością kamienie wielkości metra sześc., które uderzając o siebie wydawały huk podobny do strzałów armatnich słyszanych z oddali; wyrywała całe drzewa unosząc je z szaloną szybkością w doliny. Ratunek utrudniała okoliczność, iż wody co chwila zmieniały kierunek prądu. JE. P. Minister Zaleski przybył tu wśród największych przeszkód w niedzielę ze Lwowa i zamieszkał u rodziny swej w zakładzie dra Chramca. Piękny przykład poświęcenia i dbałości o naszą miejscowość dał również starosta p. Czarkowski-Golejewski, który jeszcze w sobotę przybył tu z Nowego Targu i doglądał osobiście akcyi ratunkowej. Władze natychmiast zajęły się sprawą przywrócenia komunikacyi, co będzie niezmiernie trudnem. W tym celu odbyła się wczoraj u JE. P. Ministra Zaleskiego w zakładzie dra Chramca narada, w której wzięli udział: starosta p. Czarkowski, hr. W. Zamoyski, inżynier krajowy p. O'Byrn. Komunikacya możliwa obecnie jedynie przez wierchy na Bańską z wielkiemi trudnościami i przeszkodami.

Na domiar złego w najkrytyczniejszy dzień, sob tę 12 b. m. druty telegraficzne łączące nas ze światem zostały skutkiem katastrofy wylewu przerwane. Dopiero w poniedziałek rano z wielkim trudem przywrócono ruch telegraficzny. Stosy depesz żądających ratunku i pomocy czekało na wyekspedyowanie, a na prawdziwe uznanie zasłużyła telegrafistka p. Janina Kowenicka, która pracując przy aparacie bez przerwy 15 godzin zdołała wysłać wszystkie depesze. Wogóle podnieść należy dbałość tutejszego c. k. urzędu pocztowego o dobro publiczne, gdyż dzięki podziwienia godnej wytrwałości dyrektora p. Fingera, naczelnika p. Wilusza i oficyała p. Rzepeckiego ruch pocztowy został utrzymany. W tej chwili po krótkiej pogodzie mamy znowu słotę.

*S. Będzikiewicz.*

— **Pojedynek na pistolety** między znanym posłem węgierskim Janem Ugronem a Aleksym Danielem, zakończył się śmiertelnem zranieniem ostatniego. Powodem pojedynku była scysya polityczna.

— **Wielki pożar.** Z Nowego Jorku donoszą: Hotel Senati w Chicago zgorzał do szczętu; 8 osób zginęło. W Minneapolis zgorzało 200 domów; 1.500 ludzi bez przytułku.

## Notatki literacko-artystyczne.

**Z teatru letniego.** W ubiegłą niedzielę rozpoczął p. Bolesław Ładnowski szereg występow gościnnych na naszej scenie jako „Otello“. P. Ładnowski, talent niepospolity, wielki, dziś u zenitu swego rozwoju stojący, wyrobił sobie już dawniej we Lwowie imię, które dla publiczności teatralnej naszej stało się prawdziwym magnesem. Generacya, która zasiadała wówczas na ławach uniwersyteckich, kiedy Ładnowski młodziutki, pełen zapału artysta, pierwsze tu kroki w wielkich bohaterskich rolach stawiał, mile wspomina teraz owe chwile, w których znakomity dziś artysta teatrów warszawskich ze sceny skarbkowskiej interpretował potężne kreacye Szyllera, wielkie Goethego — nieśmiertelne Szekspira. Objektywna, w zwykłe formuły zapatrzona krytyka, zarzucała młodemu artyście niejedno; dostrzegała tu i owdzie braków. Ażeby nie rozpisywać się długo i czytelnika nie nużyć, krótko powiemy: krytyka ubolewała nad tem, że całość zewnętrznego zjawiska artysty na scenie nie zawsze odpowiadała wielkości kreacyi, jaką artysta dać pragnął; nie odpowiadała tej wielkości, którą przeczuwano i niejako odczuć chciano, której jednak bezpośrednio ze sceny nie odczuwano. Ale po za tem ta sama krytyka zgodnie i jednogłośnie oddawała zupełną sprawiedliwość i uznanie wielkiej intuicyi, z jaką artysta w rolę daną się wcielał, zapałowi, z jakim ją ująć potrafił, artystycznej inteligencyi z jaką ją traktował i stopniował, czyli mówiąc technicznie „robił“ — i wreszcie temu, prawdziwym tylko talentom wrodzonemu poczuciu miary właściwej, dzięki któremu każda rola wychodziła w granicach estetycznych, nie spadając nigdy do pospolitego szablonu, ani trącając, choćby z daleka, o granice potwornej karykatury.... Tłómacząc rzecz jaśniej, zarzucano artyście brak dwóch warunków do ról bohaterskich: organu odpowiedniej do ról koturnowych siły i rozciągłości, oraz małą wyrazistość t. zw. „maski“ z przyczyny nieco za głęboko osadzonego oka. Niepodobna tym zarzutom odmówić pewnej podstawy, ale właśnie dla tego i tem bardziej zdumiewać się przychodzi nad niepospolitą wewnętrzną siłą talentu artysty, który zwycięsko opanował te braki i umiejętnie pokrył je do tego stopnia, że widz, choć najkrytyczniej usposobiony, zapomina o nich zupełnie. Jeżeli natura nie pod wszystkimi względami wyposażyła zewnętrznie indywidualność artysty dość szczodrobliwą ręką, to w zamian, zdaje się, wlała w treść jego wewnętrzną tem większe zasoby talentu i zapału. Zapał: — zdaje się, że to jest najgłówniejsza cecha artystycznej indywidualności Ładnowskiego; siłą tego wewnętrznego ognia, który nie zamiera po chwilowym błysku, ale owszem coraz jaśniejszym i coraz szerszym pali się płomieniem, pokrył artysta wszystkie zewnętrzne braki, usunął szkopuły, o które indywidualności mniej silne rozbićby się musiały i stanął na upragnionej przez się wyżynie: tragicznego bohatera.

To charakterystyka ogólna artysty, do której dodać należy jeszcze jeden ważny rys znamienny: oto niezwykłą szlachetność w traktowaniu każdej postaci przedstawianej. Jest to rys tak wybitny i tak podstawowy, że nadaje bohaterom Ładnowskiego cechę pewnej odrębności, pewnej oryginalności. Na zasadzie tego to właśnie „szlachetnego“ pojmowania i odtwarzania kreacyj scenicznych, różni się Ładnowski od wielu bohaterów-tragików pierwszorzędnych, z którymi śmiało porównać go można; ma on swój oryginalny „styl“. Może nie bez słuszności możnaby nazwać styl ten idealnym, w przeciwstawieniu do skrajnego realistycznego kierunku, jakiemu wiele dzisiejszych scenicznych talentów hołduje. Nie chcemy być tutaj źle zrozumiani; Ładnowski nie zapomina o wymogach realnej charakterystyki na scenie, gdzie przedstawienie tak całości akcyi, jak poszczególnych postaci w świetle realnej prawdy, jest niezbędnie potrzebnem; ale równocześnie potrafi on kreacye swoje, szczególnie z repertoaru szekspirowskiego, owionąć zawsze pewnem poetycznem tchnieniem, *er gibt dem Helden einen schönen poetischen Anhauch* — jakby powiedzieć można po niemiecku — które stawia je na wyżynie poetycznego piękna. Istotnie, ze wszystkich artystów bohaterów scenicznych, jakich zdarzyło nam się widzieć, Ładnowski ma najwięcej poetycznego polotu, ujawniającego się nietylko w samem pojęciu roli, lecz występującego na zewnątrz w szlachetnej dykcyi, w pozie zawsze pełnej artystycznego zaokrąglenia, w każdym ruchu, w każdym niemal geście i słowie.

Ten właściwy artyście, oryginalny styl jego, jeżeli gdzie, to najwybitniej ujawnia się w „Hamlecie“, w tej arcydoskonałej kreacyi człowieka-marzyciela, reformatora-poety, który widzi, że „świat wyszedł z torów“, ale czuje zarazem całą niemoc swoją i wyrzeka na swój los, mówiąc: „świat wyszedł z torów — konieczność p r z e k l ę t a, że to j a właśnie mam go ująć w pęta!“ Zgodnie z najlepszymi komentatorami Hamleta przedstawia artysta nieszczęsnego królewicza duńskiego nie jako szaleńca obłąkanego, mającego tylko jakoby chwile jasności umysłowej, ale jako człowieka o idealnych pragnieniach dobra i piękna, a zarazem o niezwykle wysokim rozumie, który pojmuje doskonale, że wobec ogromu złości, głupoty i nędzy moralnej, jaka go

otacza, wola jednostki, choćby tytanicznej, złamać się musi. To też, ażeby przeprowadzić najważniejszy swój czyn: pomścić zgon ojca, przybiera maskę obłąkanego. Pod asekuracyą niepoczytalności wypowiedzieć on może wszystko — z czem się jego prawe serce nie zgadza; — ale obłąkanym nie jest: owszem człowiek to najjaśniej widzący, człowiek, którego „rozwaga uczyniła tchórzem“. Tak pojętą postać nieszczęśliwego księcia oddał Ładnowski prześlicznie z przedziwną szlachetnością w szczegółach, z poetyczną, a niemniej przeto przekonywującą i porywającą prawdą.

Drugą świetną kreacyą, jaką dotychczas widzieliśmy, był August Nowowiejski, w powszechnie znanej i niewątpliwie najlepszej dotychczas komedyi K. Zalewskiego „Przed ślubem“. Rolą tą słynie artysta od lat wielu nietylko u nas, ale wszędzie, gdzie ją grał. Musielibyśmy chyba powtórzyć wszystkie pochwały, jakiemi już tylokrotnie krytyka nasza Ładnowskiego za tę rolę obsypała, gdybyśmy chcieli określać, jak wielkie wrażenie a jak prawdziwe, talent artysty w niej wywiera. Wolimy poprzestać na stwierdzeniu ponownem, że jest to kreacya skończona, która w kartach dziejów teatru polskiego imię Ładnowskiego trwałemi zapisze zgłoskami.

Najmniej zewnętrznej indywidualności artysty odpowiada rola „Otella“ — ale w odtworzeniu i tej niepospolitej kreacyi angielskiego dramaturga, który sięgnął do człowieka niemal pierwotnego, ażeby tem plastyczniej przedstawić tragedyę zazdrości — i w tej kreacyi talent artysty świecił u nas sukces niezwykły.

Zakończyć winniśmy wzmianką, że dotychczasowe występy p. Ładnowskiego na naszej scenie cieszą się wielkiem powodzeniem. O całości przedstawień, szczególnie o ostatnim „Hamlecie“ możnaby szeroko pisać pod adresem reżyseryi, wykonawców niektórych ról i suflera wreszcie, który w sposób niemożliwy zaznaczał swoją obecność: — brak nam dzisiaj jednak na to miejsca. Sprawiedliwość wszakże nakazuje oddać pochwałę pani Stachowicz, która w rolach Desdemony, Heleny (Przed ślubem) i Ofelii, bardzo dobrze sekundowała warszawskiemu gościowi.

*R. P.*

**Komedya francuska** przygotowywa z nowości na sezon jesienny: „Les Romanesques“ Rostand'a, „Pardon“ Juliusza Lemaitre'a, „Antigone“ P. Meurice'a i Vacquerie'go „Le fils de l'Arétin“ H. de Bornier'a, „La Bandeau de Psyche“ Marsolleau i „Vieux souvenir“ pani Séverine i p. Wolffa.

## Rada miasta Lwowa.

*(Posiedzenie z dnia 17 sierpnia).*

Przewodniczący wiceprezydent dr. Marchwicki Po udzieleniu urlopu pp. radnym: hr. Borkowskiemu, Czerny'emu, dr. Szaraniewiczowi, dr. Piętakowi i dr. Czyżewiczowi, zabrał głos wiceprezydent dr. Marchwicki i przemówił jak następuje:

Klęska, która wskutek dwukrotnej w tym roku powodzi i ciągłych deszczów, dotyka liczne części naszego kraju, przybrała rozmiary, na których złagodzenie ani pomoc, ani środki miejscowe wystarczyć nie mogą; nie wątpię, że Rząd centralny i Sejm w całej rozciągłości spełnią swój obowiązek i zaopiekują się srodze dotkniętą ludnością; w tej jednak chwili chodzi o pomoc doraźną, szybką, jaka częstokroć najwięcej nieszczęście łagodzi, naliczniejsze łzy ociera. Tę pomoc w pośród nas, w stolicy kraju, której obowiązkiem we wszystkiem, co wzniosłe, co szlachetne, przodować, nieszczęśliwi znaleźć powinni.

Reprezentacya stoł. m. Lwowa zawsze i wszędzie wierna była tej zasadzie, ilekroć klęski elementarne dotknęły czy to pojedyncze miasta, czy szerokie warstwy naszej ludności wiejskiej. Myśl pierwsza ofiary, ratunku ztąd wychodziła: sądzę zatem, że i tym razem, wobec rozpaczliwego położenia tysięcy współbraci naszych, z trwogą pytających o jutro, obowiązkiem naszym jest podnieść hasło wspólnej pomocy i spiesząc z ofiarą gminy miasta Lwowa, zawiązać komitet ratunkowy, aby zadanie to przeprowadził.

W tym celu w porozumieniu z licznymi członkami świetnej Reprezentacyi, pozwoliłem sobie zaprosić Panów na nadzwyczajne posiedzenie Rady i przedłożyć do uchwały następujące wnioski:

I. Celem niesienia pomocy klęską powodzi dotkniętym, Reprezentacya m. Lwowa zawiązuje komitet ratunkowy, do którego zaprasza: Ich Ekscellencye księży Arcybiskupów: Morawskiego, Sembratowicza i Issakowicza, Jego Ekscellencyę hr. Stanisława Badeniego, pp.: Dembowskiego Zygmunta, Rozwadowskiego, ks. Mazuraka, Zabłockiego, Wiceprezydenta krajowej dyrekcyi skarbu dr. Korytowskiego, Dyrektorów: Deymę, Seferowicza, wiceprezesów Tchorznickiego i Białoskórskiego, dr. Rybickiego, dr. Krzyżanowskiego, Domaszewskiego, dr. Gnoińskiego, Bohdana, Dawida Abrahamowicza, ks. Pawlikowa, ks. Wasilewskiego, dr. Caro, dyr. Jelenia, JE. br. Simonowicza, dr. Lazarusa, dr. Zgórskiego, Jasińskiego, Terenkoczego, dr. Liliena, Horowitza, Epsteina, Klarmana, dr. Placyda Dziwińskiego Nahirnego, Bełeja, Szuchiewicza, Romańczuka, Lewickiego Jana, dr. Merczyńskiego, dr. Merunowicza, dr. Opolskiego, dr. Bylickiego, Stanisława Szczepanowskiego, dr. Macheka, dr. Pawlikowskiego, dr. Rożańskiego, dr. Skałkowskiego, dr. G. Ziembickiego, dr. Czaykowskiego Jana, dr. Popiela, dr. Jekelesa, dr. Czajkowskiego Roberta, Jana Brajera, starszego inżyniera Szkowrona, Ważnego, Bayera, Leona Bratkowskiego, Karola Bałłabana, dr. Balasitsa, K. Zielińskiego, Bolesława Wysłoucha, Wilczyńskiego Alberta, Jana Frankego, dr. Zajączkowskiego Władysława, Stanisława Dulębę, Mussila, Sklepińskiego, Stachiewicza, Drexlera, Padewskiego, Ihnatowicza, Seyfarta, Reissa, Frylinga, dr. Ostaszewskiego-Barańskiego, dr. Vogla, Platona Kosteckiego, Adama Krechowieckiego, Wacława Masłowskiego, Liberata Zajączkowskiego, Władysława Bełzę, Starkla Juliusza, Bronisława Komorowskiego, Stanisława Rossowskiego, Tadeusza Czapelskiego, Włodzimierza Buynowskiego, Alberta Szkowrona — i całą Radę miejską w komplecie.

II. Na cele tego komitetu przeznacza z funduszów gminnych 5000 zł., który to wydatek pokryty zostanie z rub. XXVIII budżetu m. Lwowa.

Oba te wnioski przyjęto jednomyślnie i na tem posiedzenie Rady zakończono.

# GOSPODARSTWO I HANDEL

## Targ zbożowy.

**Lwów,** 18 sierpnia: pszenica 8·25 do 8·50, żyto 6·50 do 7·—, jęczmień 5·75 do 6·75. owies 6·50 do 7·—, rzepak 13·— do 13·50, groch 7·25 do 10·—, wyka 5·75 do 6·25, nas. lniane 11·75 do 12·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 5·75 do 6·25, hreczka —·— do —·—, koniczyna czerwona 60·— do 70·—, biała 65·— do 85·—, szwedzka —·— do —·—, kminek 24·— do 26·—, anyż 33·— do 34·—, kukurudza stara —·— do —·—, nowa —·— do —·—, chmiel 120.— do 150·—, spirytus 16·— do —·—. Waranty na wrzesień —·— do —·—. Usposobienie dobre

# OSTATNIA POCZTA

W ciagu dnia 16 i 17 b. m. zachorowało na cholerę w powiecie nadwórniańskim: w Delatynie 9 osób; z chorych pozostających w leczeniu i świeżo przybyłych umarło także 9 osób, pozostało w leczeniu ogółem osób 5; w Mikuliczynie przybyło chorych 4, umarło (również razem z tymi, którzy dawniej zachorowali) 4, pozostało w leczeniu 8; w Dobrotowie zachorowały 3 osoby, umarły 3, pozostały 4; w Jamnie zachorowała i natychmiast umarła jedna osoba (robotnik włoski), tak, że obecnie nie ma żadnego chorego, a w Dorze zachorował jeden robotnik, który dotąd żyje. Więcej chorych w gminie nie ma.

W powiecie kołomyjskim, w Iwanowcach, wsi położonej na gościńcu między Delatynem a Kołomyją, umarły dwie osoby; w Peczeniżynie od ośmiu dni nie było żadnego wypadku. Natomiast w Wierbiążu zdarzył się jeden wypadek śmierci nader podejrzany.

W powiecie śniatyńskim pozostały w Tułukowie dwie osoby w leczeniu.

W powiecie brzeskim przybyło trzech chorych, po jednym w Szczepanowie, w Mokrzyskach i w Kopalinach *ad* Jasień. Wszyscy ci chorzy, zarówno jak i czterej poprzednio wykazani powrócili z Delatyna. Chory w Mokrzyskach umarł, jeden z chorych w Przyborowie wyzdrowiał, tak, iż w powiecie brzeskim pozostaje ogółem czterech chorych w trzech gminach.

W formie stanowczej zaprzeczają z Berlina doniesieniu, jakoby książę pruski Fryderyk Leopold miał wziąć udział w manewrach czeskich na czele swojego austryackiego pułku. Książę nie uda się na manewry do Czech; pułk jego zresztą stoi załogą w Sybinie (Hermanstadzie).

Austro-węgierski ambasador w Berlinie p. Szögyenyi-Marich przerwał swój urlop i powrócił do stolicy niemieckiej, celem wzięcia udziału w obiedzie galowym jaki odbędzie się dzisiaj w zamku królewskim na cześć Najj. Cesarza austryackiego.

Poświęcenie portu wojennego w Libawie odbędzie się 22 b. m. w obecności cara, który ztamtąd z rodziną odpłynie do Kopenhagi.

*Graždanin* donosi, że Rossya przyjęła propozycyę Austro-Węgier co do zawarcia traktatu handlowego na podstawie najwyższej faworyzacyi ale żąda, aby dla jej zboża przyznano te same ulgi, jakie Austro-Węgry w osobnej konwencyi przyznały zbożu serbskiemu.

Król serbski Aleksander otrzymał w rocznicę swoich urodzin, dnia 14 b. m. mnóstwo depesz z życzeniami, a między temi od Najj. Cesarza austryackiego z Ischl, cara Aleksandra i kilku innych monarchów.

Król wydał rozkaz do armii, w którym podnosi, że pragnie najgoręcej swoją służbę wojskową poświęcić dla szczęścia i dobra ojczyzny oraz serbskiego oręża. Wzywa nadto armię, aby tak, jak dotąd, pozostała wierną tronowi.

Skupczyna, jak wiadomo, uchwaliła oddać członków byłego gabinetu liberalnego pod sąd. Po ogłoszeniu tej uchwały oskarżeni byli ministrowie złożyli następujące zbiorowe oświadczenie: „Ponieważ nasza obrona przekonała wszystkich bezstronnych o naszej niewinności, a komisya śledcza mimo to w sprawozdaniu swojem nietylko przy oskarżeniu obstaje, ale i polemiczny onego charakter zatrzymuje, musieliśmy nabrać przekonania, że skupczyna w tej sprawie jest stronniczą i uprzedzoną. Nie uważamy przeto za właściwe brać udziału w dalszej dyskusyi, tem bardziej, gdy nam sprawozdanie komisyi, obejmujące 19 arkuszy, dopiero wczoraj doręczono. Dalszą obronę naszą będziemy przeto prowadzić w trybunale stanu, przed którym z podniesioną głową staniemy, i tam dowiedziemy, żeśmy w czasie urzędowania naszego powodowali się jedynie interesem i dobrem ojczyzny“.

Z okazyi siedmioletniej rocznicy wstąpienia na tron bułgarski ks. Ferdynanda, odbyło się w Euxinogradzie, pod Warną, uroczyste nabożeństwo w kościele klasztornym a następnie w nowym pałacu obiad galowy, podczas którego Stambułow wypowiedział mowę, podnosząc ważność uroczystości i wyrażając radość, że obchód ten święcony jest w obecności małżonki księcia. Ze wszystkich stron kraju nadeszły entuzyastyczne depesze gratulacyjne, między innemi od wszystkich biskupów.

P. Clemenceau, przywódcy radykałów francuskich nie zupełnie się wiedzie w tegorocznych wyborach. Gmina Les Ares w departamencie du Var należała do tych gmin, w których dawniej mógł on liczyć na bezwarunkowe poparcie swej kandydatury. W niedzielę wieczorem odbyło się tam zwołane przez Clemenceau zgromadzenie wyborcze, ale wyborcy, dawniej bezwzględni zwolennicy p. Clemenceau, tym razem tak nieprzychylnie byli dlań usposobieni, iż nie dopuścili go nawet do słowa. Clemenceau wyśmiano poprostu i wygwizdano a okrzyki „precz z tym najmitą Anglików“, „precz z panamistą“, „z przyjacielem Herza“ — ścigały długo wodza radykałów. Zapewniają, że w głównem miejscu swego okręgu wyborczego w Draguignau, Clemenceau nie odważyłby się nawet mówić na zgromadzeniu publicznem. W ten sposób wybór Clemenceau przy pierwszem głosowaniu byłby bardzo niepewny. Najsilniejszym jego kontrkandydatem jest adwokat z Marsylii, Jourdan, przyjaciel ministrów Guerina i Peytrala. Prócz tego jest jeszcze sześciu lokalnych kandydatów.

Jedną z najwybitniejszych postaci w dzisiejszym politycznym świecie francuskim jest bezsprzecznie Jan Kazimierz Perier, prezydent b. Izby deputowanych. W całej Francyi panuje przekonanie, że mąż ten, cieszący się ogólnym szacunkiem zarówno swoich przyjaciół jak i swych przeciwników politycznych, powołany jest jeszcze do odegrania wybitnej roli we Francyi; — to też jego mowa wyborcza, wygłoszona niedawno w Troyes, zwraca ogólną uwagę. W mowie tej scharakteryzował Kazimierz Perier naprzód działalność ostatniego parlamentu, a następnie wykazał, że nowa reprezentacya narodowa będzie miała zadanie i obowiązek unikać osobistych zarzutów i sporów, ograniczyć o ile możności jałowe dyskusye i bezużyteczne interpelacye, nie popierać amatorów przesileń ministeryalnych, a zająć się gorliwie reformą systemu podatkowego i ustawodawstwem o opiece nad biednymi. Szczególną uwagę zwrócił mowca na potrzebę reformy sądownictwa, zwłaszcza na niezbędną potrzebę zmniejszenia kosztów sądowych i rozszerzenia zasady postępowania ugodowego w sądownictwie. Mowa Periera, nacechowana rzeczową znajomością stosunków, kończy się temi słowy: „Choćby jak największe było poświęcenie i zdolność waszych reprezentantów, przyszła legislatura może jednakże łatwo stać się jałową, jeśli w Izbie nie będzie większości, której członkowie, pomimo różnicy w zapatrywaniach na kwestye szczegółowe, byliby zespoleni wspólnemi zasadami i dążnościami. Obok tej większości musi być rząd, któryby był naturalnym jej przywódcą i kierownikiem. Jeśli będzie można w taki sposób, przy pomocy jednolitej i karnej większości, trzymać się zarówno wewnątrz jak i na zewnątrz konsekwentnej polityki i przez roztropne porozumienie zapewnić trwałość rządowi, któryby był zdecydowany śmiało a rozważnie przyjąć na siebie właściwą miarę odpowiedzialności, wówczas łatwo będzie przeprowadzić niezbędne reformy, a głos Francyi, gdy przemówi, znajdować będzie posłuch świata“.

# TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

**Wiedeń**, 18 sierpnia. Z powodu uroczystości Urodzin Najj. Pana stolica przyprzybrała szatę odświętną; wiele budynków publicznych i prywatnych udekorowano flagami. Zrana wyruszyła załoga w sile 20 batalionów pieszych i 84 dział, tudzież 13 szwadronów jazdy na Schmelz, gdzie Najd. Arcyksiążę Albrecht w towarzystwie Najd. Arcyks. Wilhelma i w obecności zagranicznych *attachés* wojskowych odbył przegląd wojsk. Mszę polową odprawił wikary polny, biskup Belapotoczky.

Przed południem odbyły się we wszystkich kościołach i w izraelickich domach modlitwy uroczyste nabożeństwa. Uroczyste nabożeństwo w kościele św. Stefana celebrował kardynał ks. Gruscha. Na nabożeństwie tem był obecny Pan Minister spraw zagranicznych hrabia Kalnoky, Pan Prezes Ministrów hrabia Taaffe i wszyscy ministrowie, przebywający w Wiedniu, dalej liczni dostojnicy dworscy, naczelnicy władz cywilnych i wojskowych.

Uroczyste nabożeństwo w Budapeszcie celebrował kardynał ks. Prymas Vaszary w obecności ministrów, sekretarzy stanu, naczelników władz wojskowych. Przegląd garnizonu odbył się pod dowództwem księcia Lobkowicza.

Podobnie jak w Wiedniu i Budapeszcie obchodzono uroczystość Urodzin Najj. Pana w stolicach wszystkich krajów koronnych, we wszystkich większych i mniejszych miejscowościach uroczystemi nabożeństwami, w których wzięły udział liczne rzesze ludności, dekoracyą domów, ulic, dalej przeglądem wojsk i zabawami ludowemi.

**Wiedeń**, 18 sierpnia. (*Tel. pryw.*) Według dotychczasowych dyspozycyj uda się Najj. Pan dnia 2 września z Ischlu wprost do Jarosławia, gdzie stanie dnia 3 września. Na manewrach galicyjskich zabawi Monarcha do 7 września; uda się następnie wprost z Radymna do Boros-Sebes na Węgrzech, a dnia 13 września do Wiednia, ażeby przyjąć księcia angielskiego Connaught. Dnia 16 września uda się Najj. Pan do Koeszeg, dokąd przybędą: cesarz Wilhelm, król saski i książę Connaught. Dnia 21 września udadzą się Najj. Pan z cesarzem Wilhelm do Polocsanie-Bellye. Dnia 23 września wróci Najj. Pan do Wiednia a cesarz Wilhelm uda się 24 września do Schoenbrunnu, zkąd tego samego dnia powróci do Niemiec. Do Pesztu cesarz Wilhelm nie przybędzie.

**Wiedeń**, 18 sierpnia. Dziennik rozporządzeń wojskowych ogłasza: Najd. Arcyksiążę Piotr Ferdynand mianowany został podporucznikiem 59 pułku pieszego.

Dwustu wychowańców akademii wojskowej w Wiener Neustadt otrzymało stopień podporuczników.

**Wiedeń**, 18 sierpnia. Przybyłych tutaj z Nadwórny 24 robotników włoskich poddano rewizyi lekarskiej. Wszystkich uznano za zdrowych. Ponieważ robotnicy ci chcą w Wiedniu szukać pracy, pozostaną nadal pod obserwacyą.

**Berlin**, 18 sierpnia. Minister rolnictwa wydał rozporządzenie, zabraniające dowozu z Rossyi siana i słomy, a to celem zapobieżenia zawleczeniu zarazy bydlęcej. Rozporządzenie to będzie obowiązywało od 25 b. m.

**Cetynia**, 18 sierpnia. Kardynał Rampolla zawiadomił księcia, że Papież uznał oficyalnie słowiańską liturgię katolików w Czarnogórze i przysłał kilka mszałów, drukowanych starogłagolickiemi czcionkami.

**Paryż**, 18 sierpnia. W Aignes Mortes nastąpiło krwawe starcie między robotnikami francuskimi i włoskimi, przyczem 10 osób zabito, a 26 zraniono. Sklepy pozamykano. Uzbrojeni robotnicy przeciągają ulicami miasta. Obawiają się ogólnie nowych rozruchów, wskutek czego wzmocniono posterunki żandarmeryi.

**Telegramy zbożowe** z d. 17 sierpnia 1893 r. Wiedeń: okowita per 10.000 litr. procent 16·60 do 16·80 zł. Budapeszt: Pszenica na wiosnę 7·50 do 7·52 zł. Berlin: pszenica (na sierpień) 156·50 do —·— zł., żyto —·— do —·— zł:, spirytus 33·90 zł. Paryż: mąka na bieżący miesiąc 44·30 fr.

Odpowiedzialny Redaktor: Adam Krechowiecki.

# Ruch pociągów kolejowych.

ważny od 1. czerwca 1893 r. według zegaru lwowskiego.

| Do Lwowa przychodzą: | Pociągi pospieszne | | Pociągi osobowe | | |
|---|---|---|---|---|---|
| Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia) | 3·08 | 6·01 | 9·36 | 6·36 | 9·41 |
| Z Warszawy . . . | — | 6·01 | 9·36 | 6·36 | 9·41 |
| Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów (tylko od 1/7 do włącznie 31/8) | — | — | 9·36 | — | — |
| Z Muszyny - Krynicy i Chabówki p. Tarnów | — | — | — | — | 9·41 |
| Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów lub Rzeszów (tylko od 25/6 do włącznie 15/9) | — | 6·01 | — | — | — |
| Z Muszyny-Krynicy p. Stryj . . . . . | — | — | 9·06 | 1·08 | — |
| Z Nadbrzezia i Tarnobrzega . . . . . | — | — | — | 6·36 | — |
| Z Podwołoczysk i Brodów (na dw. główny) | 2·48 | 10·02 | 9·46 | 6·21 | — |
| Z Podwołoczysk i Brodów (na dw. Podzam.) | 2·34 | 9·46 | 9·21 | 5·55 | — |
| Z Suczawy . . . . | 10·11 | — | 7·59 | 12·51 | 7·11 |
| Z Kimpolunga . . . | 10·11 | — | 7·59 | — | — |
| Z Radowiec . . . | 10·11 | — | 7·59 | — | 7·11 |
| Z Berhomethu n. S. i Czudyna . . . . | 10·11 | — | — | — | — |
| Z Nowosielicy . . . | — | — | — | — | 7·11 |
| Ze Słobody rungurskiej kopalni . . . . | 10·11 | — | — | — | 7·11 |
| Z Husiatyna przez Halicz . . . . . . | 10·11 | — | 7·59 | — | — |
| Z Buczacza przez Halicz . . . . . . | — | — | — | 12·51 | — |
| Z Bełzca . . . . | — | — | — | 5·20 | — |
| Ze Sokala . . . . | — | — | 8·16 | 5·26 | — |
| Z Ławocznego (Pesztu, Miszkolca, Szerencsa Munkácsa, Chyrowa i Stanisławowa przez Stryj) . . . . . | — | — | 9·06 | 1·08 | — |
| Ze Stryja . . . . | — | — | 9·52 | — | — |
| Ze Skolego, Chyrowa, Stanisławowa i Borysławia przez Stryj . | — | — | 2·38 | — | — |

| Ze Lwowa odchodzą: | Pociągi pospieszne | | Pociągi osobowe | | |
|---|---|---|---|---|---|
| Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina | 3·01 | 10·41 | 5·26 | 11·11 | 7·36 |
| Do Warszawy . . . | — | 10·41 | 5·26 | — | 7·36 |
| Do Muszyny - Krynicy i Chabówki p. Tarnów lub Rzeszów . | — | 10·41 | — | — | — |
| Do Muszyny - Krynicy przez Tarnów (tylko od 1/7 do włącznie 31/8) | — | — | — | — | 7·36 |
| Do Muszyny - Krynicy przez Tarnów . | — | — | 5·26 | — | — |
| Do Muszyny - Krynicy przez Stryj . . | — | — | — | 8·01 | — |
| Do Nadbrzezia i Tarnobrzegu . . . . | — | 10·41 | 5·26 | — | — |
| Do Podwołoczysk i Brodów (z dw. głównego) | 6·44 | 3·20 | 10·16 | 11·11 | — |
| Do Podwołoczysk i Brodów (z dw. Podzam.) | 6·58 | 3·32 | 10·40 | 11·33 | — |
| De Suczawy . . . | 6·36 | — | 10·36 | 3·31 | 10·56 |
| Do Buczacza przez Halicz . . . . . . | — | — | — | 3·31 | — |
| Do Husiatyna przez Halicz . . . . . . | 6·36 | — | — | — | 10·56 |
| Do Słobody rungurskiej kopalni . . . | — | — | 10·36 | — | 10·56 |
| Do Nowosielicy . . | 6·36 | — | — | — | — |
| Do Berhomethu n. S. i Czudyna . . . . | 6·36 | — | — | — | — |
| Do Radowiec . . . | 6·36 | — | 10·36 | — | 10·56 |
| Do Kimpolunga . . | 6·36 | — | — | 3·31 | — |
| Do Sokala . . . . | — | — | 9·56 | 7·21 | — |
| Do Bełzca . . . . | — | — | 9·56 | — | — |
| Do Borysławia p. Stryj | — | — | 7·21 | 10.26 | — |
| Do Ławocznego (Munkácsa, Szerencsa, Miszkolca, Pesztu i Chyrowa przez Stryj) . | — | — | 7·21 | 8·01 | — |
| Do Stanisławowa przez Stryj . . . . . | — | — | 10·26 | 8·01 | — |
| Do Skolego i Chyrowa przez Stryj . . . | — | — | 10.26 | — | — |
| Do Stryja . . . . | — | — | 3·41 | — | — |

## UWAGA.

Godziny drukowane grubemi czcionkami oznaczają porę nocną od godziny 6 wieczór do godziny 5 min. 59 rano.

Rozkłady jazdy w formacie kieszonkowym są do nabycia w biurach informacyjnych, kasach stacyjnych i u konduktorów.

W biurze informacyjnem c. k. austr. kolei państwowych w Wiedniu (I. Johannesgasse 29), jakoteż w biurze informacyjnem c. k. austryackich kolei państwowych we Lwowie (ulica Trzeciego Maja l. 3 hotel Imperial) udziela się ustnych lub pisemnych wyjaśnień w sprawach dotyczących służby na c. k. austryackich kolejach państwowych. O ile podręczniki zezwalają, zasięgać tamże można informacyj odnoszących się do reszty austro-węgierskich i zagranicznych kolei.

W biurach informacyjnych sprzedają się wydawane przez c. k. austr. koleje państwowe bezpośrednie karty jazdy i zestawione zeszyty poświadczeń do jazdy, jakoteż taryfy.

## Nadesłane.



## Przyjechali do Lwowa

dnia 18 sierpnia 1893.

Hotel Zorża.

PP. Goryayska z Umieszcza, L. Wallman i A. Fiałkowski z Bielska, T. Warndorfer z Wiednia, T. Horodyski z Komarowa.

Hotel Imperial.

PP. Fr. hr. Potulicki z Glinian, D. br. Cesiano z Bukaresztu Dr. Schwarz, W Kalik, Teodorowicz, Kreibich ze Stanisławowa, M. Janosz z Nowosielicy P. Racka z Węgier, Domhofer, Peletin, A. Tłusty i i M. Konschegg z Brzeżan, D. Popowicz i K. Dimitrewicz z Czerniowiec, M. Łucka z Przemyśla.

Hotel Eurepejski.

PP. M. Berger z Topolcza, M. Paniewska z Udessy, L. Balicki z Wykoty, D. Kochanowski z Lubienia, T. Bohosiewicz i J. Passler ze Stanisławowa, M. Joungowa z Kruszatycz, A. Posochowski z Sambora.

Hotel Krakowski.

PP. W. Kowalski z Krakowa, W. Rojecki z Liwczy, J. Wanke z Bolechowa, G. Uhno ze Stanisławowa, K. Fischer z Czerniowiec, L. Jaworski ze Swiża, G. Lachman z Mikuliniec, J. Sawran z Brzeżan, J. Pokiński z Mielca.

## Wystawy i muzea.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 5 popołudniu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct. w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

— **Muzeum im. Dzieduszyckich** przy ulicy Teatralnej l. 18, otwarte dla publiczności w święta i niedziele od godziny 10—11 przed południem, we środy i soboty od godz. 11—3. Wstęp wolny.

— **Muzeum przemysłowe** w ratuszu codziennie od godziny 9—1 przed i od godziny 3—6 popołudniu. Wstęp: w poniedziałek 50 ct., w inne dnie 20 cnt. W niedziele otwarte od godziny 10—1 przedpołudniem. Wstęp wolny.

## Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, d. 18 sierpnia 1893.

| | płacą walutą zł. | ct. | żądają austr. zł. | ct. |
|---|---|---|---|---|
| **1. Akcye za sztukę.** | | | | |
| Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. | 217 | — | 220 | — |
| Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a. | 254 | 50 | 257 | 50 |
| Banku hip. galic. po 200 zł. a. w. | 385 | — | — | — |
| Banku kred. gal. po 200 zł. a. w. | — | — | 215 | — |
| **2. List. zast. za 100 zł.** | | | | |
| Banku hipot. 5 pr. w. a. w 40 l. | 101 | — | 101 | 70 |
| „ „ 5 prc. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią | 110 | — | 110 | 70 |
| Banku hipot. 4½ pr. los. w 50 l. | 100 | 10 | 100 | 80 |
| Banku kraj. 4½ pr. w. a. los. w 51 l. | 100 | 50 | 101 | 20 |
| „ „ 4 prc. w. a. „ w 57 l. | 97 | 30 | 98 | — |
| Tow. kred. galic. ziems. 4 pr. w. a. I. emis. | 98 | — | 98 | 70 |
| Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los w 41½ lat | 98 | 30 | 99 | — |
| 4½ pr. w. a. los. 56 l. | 98 | 30 | 99 | — |
| 4 pr. w. a. los. w 52 l. | 100 | — | 100 | 7[illegible] |
| **3. Listy dłużne za 100 zł.** | | | | |
| Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 5 pr.) 2½ pr. w. a. . . | — | — | — | — |
| Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. w. a. los. w 15 lat | — | — | — | — |
| **4. Obligi za 100 zł.** | | | | |
| Indemniz. gal. 5 pr. m. k. | — | — | — | — |
| Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a. | 96 | 70 | 97 | 40 |
| Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a. | 102 | 25 | — | — |
| Komunalne Banku kraj. 5% II. em. | 102 | 25 | — | — |
| Pożyczki kr. 6 pr. w. a. . . . | 105 | — | — | — |
| Pożyczki kr. 4½ pr. w. a. . . | 100 | 30 | 101 | — |
| „ „ „ 4 „ „ . . | 97 | — | — | — |
| „ „ „ 4% koronowej | 97 | 10 | 97 | 80 |
| „ Losy miasta Krakowa . . | 23 | 50 | 25 | — |
| „ Stanisławowa | 40 | — | — | — |
| **6. Monety.** | | | | |
| Dukat cesarski . . | 5 | 90 | 6 | — |
| Napoleondor . . . . . . . | 9 | 90 | 10 | — |
| Półimperyał . . . . . . | 10.10 | | — | — |
| Rubel rosyjski srebrny . . . . | 1 | 30.— | 1 | 32.— |
| „ papierowy . . . | 1 | 30.— | 1 | 32 |
| 100 marek niemieckich . . | 61 | 40 | 62 | — |

(bez kupona bieżącego.)

## Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 16 sierpnia 1893.

| 1. Dług państwa. | płacą | żądają |
|---|---|---|
| Jednolity dług państwa w banknot. | | |
| maj-listopad . . . . . . . . . . | 96.15 | 96.35 |
| luty-sierpień . . . . . . . . . . | 96.05 | 96.25 |
| Jednolity dług państwa w srebrze | | |
| styczeń-lipiec . . . . . . . . | 95.80 | 96.— |
| kwiecień-październik . . . . . | 95.70 | 95.90 |
| Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr. | 147.50 | 148.50 |
| „ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr. | 145 75 | 146.50 |
| „ „ 1860 po 100 zł. 5 pr. . . | 16[illegible].— | 163 |
| „ „ 1864 po 100 zł. . . . | 192.— | 193.— |
| „ „ 1864 po 50 zł. . . . | 192.— | 193 — |
| Renty Com. po 42 litr. austr. . . | — | —— |
| Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 prc. . . . . . . . . . . . | 156.25 | 156.75 |
| Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr. | 118 85 | 119.05 |
| Renta papierowa 5 pr. z r. 1881 . . | 95.95 | 96.15 |
| **2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)** | | |
| Bukowiny . . . . . . . . . . . | 105.50 | 106.50 |
| Galicyi . . . . . . . . . . . . | —.— | —.— |
| Niższej Austryi . . . . . . . . . | 109.75 | 110.75 |
| Siedmiogrodu . . . . . . . . . . | —.— | —.— |
| Węgier za 100 zł. w a. 4 pr. . | 95 30 | 96.30 |
| **3. Akcye.** | | |
| Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł. . . | 147.75 | 148.75 |
| Inst. kred. dla handlu po 160 zł. . . | 330.25 | 330 75 |
| Niżno-austr. tow. eskomt. po 500 zł. . | 667.— | 673 — |
| Gal. banku hip. po 200 zł. . . . . | —.— | —.— |
| Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40 pr. | —.— | —.— |
| Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł. . . . | —.— | —.— |
| Bank dla krajów koronnych a 200 zł. | 242.— | 245.— |
| Bank austro-węgierski a 600 zł. . . . | 977.— | 980.— |
| Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze . | 94 75 | 95 50 |
| Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk. | 389.— | 391.— |
| Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk. . | —.— | —.— |
| Kol. Rzeszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł. . | —.— | —.— |

| | płacą | żądają |
|---|---|---|
| Północna kolej po 1000 zł. m. k. | 2870.— | 2880. - |
| Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k. . . | —.— | —.— |
| Lwów-Czer. kol. I. po 200 zł. a. w. . | 255 50 | 256.50 |
| Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w s. | 299.50 | 300.— |
| Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a. . | 196.50 | 197.50 |
| I. koli węg. gal. a 200 zł. w srebrze . | 202.50 | 204.50 |
| **4. Listy zastawne losowane.** | | |
| Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 prc. . | —.— | —.— |
| Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 pr. w złocie w 50 l. . . , . . . | 122.25 | 123.25 |
| Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. a. w. w 50 l. . . . . . . . . . | 98.80 | 99.60 |
| „ „ „ „ „ 4 pr. . | —.— | —.— |
| „ „ „ „ premiowe po 3 pr. | 114.75 | 115.— |
| Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6. pr. | —.— | —.— |
| „ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr. | —.— | —.— |
| „ „ „ „ k w 36 l. 6 pr. | 101.— | 103.— |
| Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr. . . . | 98.50 | 99.— |
| „ „ „ „ „ po 4 pr. w [illegible] l. wyl. | 98.50 | 99.— |
| „ „ „ „ „ po 4½ [illegible] w 52 latach zwrotne . . . . . . | 100. - | 100.20 |
| Banku kraj. 4½ pr. w. a. los. w 51½ l. | 100.50 | 101.— |
| Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi . . . . . . . | —.— | —.— |
| Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl. . | 100 75 | 101.75 |
| Banku aust. węg. 4½ pr. . . . . . | 100.— | 100 70 |
| Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l. wyl. po 5 prc. . . . . . . . . . | —.— | 101.75 |
| „ „ „ „ wyl. 4½ pr. | 100.30 | 101.30 |
| „ „ „ „ w 41 l. wyl. po 4 pr. . . . . . . . . . . | 98.25 | 98.75 |
| **5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)** | | |
| Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w. | —.— | —.— |
| Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze . . . . | —.— | —.— |
| Kolej północna po 100 zł. em. 1886 4% | 99.9 | 100 50 |
| „ „ po 100 zł. „ 1887 „ | 100 — | 100.70 |
| Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr. . . . . . . . | —.— | —.— |
| detto (Jarosław-Sokal) . . | —.— | —.— |

| | płacą | żądają |
|---|---|---|
| Kol. Gal. Lwów-Czern.-Jas. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884 . . . | 89.— | 89.50 |
| z r. 1884 . . | 95.60 | 96.60 |
| z r. 1866 . . . | —.— | —.— |
| z r. 1872 . . . | —.— | —.— |
| Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr. . | 107.80 | 108.80 |
| Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr. | 142. | 143.— |
| **6. Losy** | | |
| Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. a. w. | 197.50 | 199 — |
| Clarego po 40 zł. m. k. . . . . . | 56.— | 58. |
| Tów. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. . | 142.— | 144.— |
| Keglewicha po 10 zł. m. k. . . . . . | —.— | —.— |
| Losy miasta Krakowa po 20 zł. a. w. | 24.25 | 25.— |
| Pożyczka miasta Lublany po 20 zł. . | 23.75 | 24.75 |
| Pożyczka miasta Budy po 40 zł. a. w. | 57.50 | 58.50 |
| Palfiego po 40 zł. m. k. . . . . . | 58.— | 59 — |
| Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł. . | 18.30 | 18 90 |
| „ „ węg. „ po 5 zł. . | 12.40 | 12 90 |
| Fundacya szpitala Arcyk. Rudolfa po 10 zł. a. w. . . . . . . . . | 23.30 | 24.50 |
| Salma po 40 zł. m. k. . . . . . . | 66.— | 67.— |
| St. Genois po 40 zł. m. k. . . . . | 67.50 | 68.50 |
| Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. a. w.) | 41.— | —.— |
| Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k. . . | 145.— | 146.— |
| „ „ po 50 zł. a. w. . . | 70.— | 72.— |
| Waldsteina po 20 zł. m. k. . . . . | 46.50 | 47 50 |
| Windischgrätza po 20 zł. m. k. . . . . | —.— | 70. — |
| **7. Weksle (za 3 miesiące)** | | |
| Augsburg na 100 w. p. n. . . . . . . | —.— | —.— |
| Berlin za 100 marek w. p. n. . . . | —.— | —.— |
| Frankfurt za 100 marek w. p. n. . . | —.— | —.— |
| Hamburg za 190 marek w. p. n. . . | —.— | —.— |
| Londyn za ft. szt. . . . . . . . . | 126 35 | 126 55 |
| Paryż za 100 fr. . . . . . . | 49.7[illegible] | 49 75 — |
| **Kurs złota.** | | |
| Dukat cesarski men. . . . . . . | 5.94 — | 596·— |
| „ pełnej wagi . . . . . . . | 5.92 — | 5.94 — |
| Korona . . . . . . . . . . . . | —.—— | —.—— |
| 20-frankówka . . . . . . . . . | 9 96 5 - | 9.98. - |
| Rosyjski półimperyał . . . . . . | —.—— | —.—— |
| Talar związkowy . . . . . . . . | —.—— | —.—— |
| Srebro . . . . . . . . . . . . | —.—— | —.—— |

# DZIENNIK URZĘDOWY.

## Licytacye.

L. 4499 [4852 3—3]

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano, w dniu 18 września 1893 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 22 listopada 1893 nawet poniżej takowej, licytacya realności objętej, wyk. hip. 184 księgi gruntowej dla gminy Zielonej Iwana Jaremczuka własnej na rzecz Samsona Harza pto 40 zł 23 ct. zpn.

Cena wywołania 390 zł.

Wadyum 39 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adwokata dr. Bardacha.

Nadwórna, dnia 31 maja 1893.

L. 6860 [4848 3—3]

W sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Michałowi Kwasnyczowi Danyły i innym o zapłacenie 42 zł. 13 ct. zpn. odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności wyk. hip. 261 w Wierzbowcach położonej. Michała Kwasnyczа Danyły i Danyły, Maryi, Semena Kwasnyczów Oleksowych własnej — tudzież realności wyk. hip. 262 w Wierzbowcach Hafii z Bojczuków Kwasnycz własnej, w dwóch terminach: dnia 19 września i 9 października 1893 o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym.

Cena wywołania 214 zł.

Wadyum 21 zł.

Na pierwszym terminie sprzedane zostaną realności łącznie za cenę szacunkową lub wyżej, a na drugim i nawet niżej ceny wywołania.

C. k. Sąd powiatowy.

Horodenka, dnia 20 czerwca 1893.

L. 6640 [4847 3—3]

Wird veröffentlicht dass über Ansuchen des S. Ebersohn zur Hereinbringung der Forderung 200 fl. s. NG. die exekutive öffentliche Versteigerung der dem Schuldner Jacób Leib Zucker eigenthümlich gehörigen Realität Einl. Zl 2891 des Grundbuches für die Gemeinde Horodenka im Gerichtslokale am 19 September und 16 Oktober 1893 jedes Mal um 9 Uhr Vormittags vorgenomen wird und bei der ersten Tagfahrt die obige Realität nur um oder über den Schätzungspreis 1654 fl. 80 kr. bei der zweiten auch unter demselben veräussert werden wird.

Zum Kurator der unbekanten Gläubiger wurde adw. dr. Markus bestellt.

Der Schätzungskt und die Feilbiethungsbedingisse erliegen in der h. g. Registratur.

K. k. Bezirksgericht

Horodenka, 16 Juni 1893.

L. 7936 [4850 3—3]

W sprawie egzekucyjnej Stowarzyszenia dla kredytu i oszczędności w Kołomyi przeciw Beinischowi Kohnowi vel Katzowi o zapłacenie 120 zł. zpn. odbędzie się licytacya pretensyi hipotecznej 250 zł. w. a. na realności Aby Fischla Kohna vel Katza wykaz hip. 208 gminy Strzylcze dłużnika zaintabulowanej w dniach 19 września 1893 i 17 października 1893 o godz. 10 przed południem w tutejszym sądzie.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Na pierwszym terminie sprzedaną zostanie za cenę wywołania lub wyżej na drugim zaś poniżej takowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Horodenka, 28 czerwca 1893.

L. 5545 [5015 3—3]

W sprawie egzekucyjnej Mendla Sagana przeciw Karolowi Kękusiowi o 12 zł. odbędzie się w tut. sądzie w dwóch terminach dnia 18 września 1893 i dnia 16 października 1893 zawsze o godzinie 10 rano, przymusowa sprzedaż połowy realności lwh. 19 w Piaskach wielkich położonej.

Cena szacunkowa wynosi 68 zł.

Wadyum 7 zł.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Fiderkiewicz.

C. k. Sąd powiatowy.

Podgórze, dnia 5 czerwca 1893.

L. 4916 [5047 2—3]

W dniach 18 września i 23 października 1893 o godzinie 10 przed południem przeprowadzoną zostanie w celu ściągnięcia wierzytelności Leiby Rosenthala w kwocie 240 zł. zpn. przez sąd tut. licytacya ciała hipotecznego wyk. hip. l. 36 ks. Kołohury objętego, Jojny Gang własnego, na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej 731 zł.

Poręczne 10 prc.

Kurator wierzycieli notayusz Teofil Waydowski z Bóbrki.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, dnia 30 maja 1893.

L. 62554 [5037 3—3]

Celem oddania w przedsiębiorstwo przebudowy gościńca przemyskiego w 93 i 94 klm. i dobromilskiego w 20, 21 i 22 klm. w przemyskim obręgu budowniczym, odbędzie się w c. k. Starostwie w Przemyślu 15 września 1893 ponowna licytacya ofertowa.

Koszta fiskalne wykonać się mających robót wraz z ryczałtami na place składowe i dostarczenie piasku i wody do walcowania wynoszą: dla gościńca

Przemyskiego . . 38.546 zł. 59 ct.
dla gościńca Dobromilskiego . . . . 39.794 „ 24 „
Razem . . 78.340 zł. 83 ct.

Wykaz cen jednostkowych, kosztorys sumaryczny, plany i warunki przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także w oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12 w południe wnoszone być mają oferty sporządzone na blankietach urzędowych, których Starostwo bezpłatnie udzieli, ostemplowane na 50 ct. a zaopatrzone we wadyum w gotówce lub efektach wartościowych wynoszące 3.900 zł.

Cała przebudowa poruczoną będzie jednemu przedsiębiorcy, ofiarowany opust należy jednak w ofercie podać dla każdego traktu osobno cyframi i literami bez żadnych dopisków, następnie opisać z czego składa się wadyum, położyć datę i podpis imieniem i nazwiskiem.

Oferty niesporządzone na blankietach urzędowych albo zawierające jakiekolwiek dopiski zostaną oferentom zaraz przez komisyę przeprowadzającą licytacyę zwrócone; oferty zaś niepodane w terminie i miejscu oznaczonem nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 11 sierpnia 1893.

---

L. 1808 [5049 3—3]

W dniach 15 września i 20 października 1893 o godzinie 10 przed południem przeprowadzona zostanie celem ściągnięcia wierzytelności Chinki Krissowej w kwocie 181 zł. zpn. przez sąd tutejszy licytacya ciała hipotecznego wyk. hip. l. 621 księgi gr. Bóbrka objętego Majera i Gitli Rothów własnego, na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej 5900 zł.

Poręczne 10 prc.

Kurator wierzycieli Teodor Brzuchowski z Bóbrki.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, dnia 21 lutego 1893.

L. 5779 [5060 3—3]

Zbarazki c. k. Sąd powiatowy uwiadamia, że w celu zaspokojenia pretensyi Marjem Gittli Wolker w kwocie 150 zł. zpn. odbędzie się dnia 1 września 1893 i dnia 12 października 1893 każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności w Kujdańcach położonych, wedle wykazu hip. 355 i 369 księgi gruntowej dla gminy kat. Kujdańce Chaima Ber Rosenblatt własnych.

Na pierwszym terminie realności rzeczone sprzedane będą tylko wyżej lub za cenę szacunkową 185 zł. a względnie 357 zł., zaś na drugim także niżej takowej.

Wadyum wynosi 55 zł.

Zbaraż, dnia 30 lipca 1893.

L. 13281 [4908 3—3]

C. k. Sąd powiatowy miejski delegowany cywilny w Krakowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Adolfa Wechslera kwocie 1500 zł. w. a. z przynależytościami odbędzie się w sądzie tym dnia 14 września i dnia 12 października 1893 każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności objętej wykazem 88 ks. gr. gm. kat. Piaski wedle haer. 5 karty własności do dłużników Józefa Reicha i Józefa Kirscha po połowie należącej.

Cena wywołania 5500 zł. wa.

Wadyum 550 zł. wa.

Resztę warunków licytacyi, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze tego sądu.

Kraków, 30 maja 1893.

L. 2207 [4888 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Powiatowej Kasy Oszczędności w Wieliczce zaległych rat amort. z pożyczki 180 zł. wa. zpn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 15 września i 20 października 1893 o godz. 9 z rana egzekucyjna licytacya realności lwh. 34 w Zagórzanach położonej, Józefa Tyrańskiego własnej.

Cena wywołania 485 zł

Wadyum 49 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tut. sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Bruno Rogalski c. k. notaryusz w Dobczycach ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, 13 maja 1893.

L. 1739 1740 [5043 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Frysztaku zawiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Jaśle w kwocie 500 zł i 615 zł. a. w. zpn. odbędzie się dnia 7 września i dnia 11 października 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lk. 10 we Frysztaku położonej, lwh. 253 ks. gr. gm. kat. Frysztak objętej, Mojżesza Teppera własnej

Cena wywołania wynosi 1200 zł.

Wadyum 120 zł.

Na pierwszym terminie realność ta tylko za lub wyżej ceny wywołania, na drugim zaś i poniżej takowej będzie sprzedaną.

Inne warunki licytacyjne, jakoteż wyciąg hipoteczny, mogą być przejrzane w kancelaryi tutejszo-sądowej.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony kurator Apolinary Dymnicki z Frysztaka.

Frysztak, dnia 30 lipca 1893.

L. 2266 [5050 3—3]

W dniach 15 września i 20 października 1893 o godzinie 10 przed południem przeprowadzoną zostanie celem ściągnięcia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Bóbrce w kwocie 224 zł. zpn. przez sąd tutejszy licytacya ciała hipotecznego wyk. 353 księgi grunt. gm. Bóbrka objętego, Jana Kociumbasa własnego, na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej 600 zł

Poręczne 10 prc.

Kurator wierzycieli notaryusz Teofil Waydowski.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, dnia 24 marca 1893.

L. 4480 [5026 3—3]

W dniach 13 września i 25 października 1893 każdym razem o godz 10 odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 41 w Potoku położonej według wykazu hipotecznego l. 147 spadkobierców dłużnika ś. p. Jędrzeja Czekańskiego własnej, na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego pto 19 rat po 16 zł. 67 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 3.050 zł.

Wadyum 305 zł.

Reszta warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przeglądnąć można w ts. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adwokata dr. Jana Kantego Jugendfeina.

C. k. Sąd powiatowy.

Krosno, dnia 30 czerwca 1893.

L. 7632 [5028 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy ogłasza, że w celu wydobycia kwoty 1 000 zł. zpn., odbędzie się na rzecz Mordka Szwagra przymusowa sprzedaż w drodze przetargu publicznego realności dłużnika Feibicha Wechcelblatta własnej w Kudryńcach położonej ciała hip. wyk. hip. l. 540 ks. gr. gm. kat. Kudryńce objęte stanowiącej i składającej się z parc. bud. 378 z domem mieszkalnym i stajnią na niej się znajdującymi a dalej z parc. gr. l. 2269 i 2270 w dniu 14 września 1893 i w dniu 17 października 1893 każdym razem o godz. 11 przed południem w gmachu sądowym z tem, że na pierwszym terminie realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś, gdyby cena szacunkowa osiągniętą być nie mogła i niżej takowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 2200 zł.

Wadyum zaś kwotę 220 zł.

Reszta warunków przetargu, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania są do przejrzenia w registraturze.

Kuratorem późniejszych wierzycieli hipotecznych i tych, którymby uchwała przetargowa doręczoną być nie mogła ustanowionym jest ces. król. notaryusz pan Józef Zubek.

Mielnica, dnia 22 grudnia 1892.

L. 4079 [4994 3—3]

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia kwoty 48 zł. 33 ct. w. a. wraz z procentem po 5 proc. od dnia 12 kwietnia 1892 bieżącym kosztami w kwotach 1 zł. 98 ct. i 3 zł. 50 ct. w. a. tudzież kosztów egzekucyjnych 2 zł. 36 ct. i 27 zł. 24 ct., odbędzie się w tymże sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż ciała hipot. whl. 858 gminy Nowy Sącz objętego, wedle karty B. poz. 1 dłużników Franciszka Jazwieckiego i Katarzyny Jazwieckiej własnego w terminach mianowicie w dniu 14 września 1893 i w dniu 19 października 1893 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadyum wynosi 96 zł. 80 ct. w. a.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania sprzedać się mającego ciała hip., tudzież reszta warunków licytacyjnych mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

Nowy Sącz, dnia 24 czerwca 1893.

L. 1481 [5029 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy za wiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 25 zł. zpn. odbędzie się na rzecz c. k. Dyrekcyi gal. funduszu propinacyjnego w tut. sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 126 gminy kat. Okopy objętej, dłużnika Abrahama Weismana własnej, w dwóch terminach, mianowicie, dnia 14 września 1893 i dnia 17 października 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony ck. not. p. Józef Zubek w Mielnicy.

Cena szacunkowa, oraz wywołania wynosi 120 zł.

Wadyum wynosi 12 zł.

Mielnica 7 marca 1893.

L. 3250 [5007 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Stowarzyszenia pożyczkowego „Wzajemna Pomoc“ w Dobczycach do Jana Murzyna w kwocie 44 zł. wa. zpn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 15 września i 20 października 1893 o godz. 9 z rana, egzekucyjna licytacya realności lwh. 6 objętej, w Wiśniowy położonej, Jana Murzyna własnej.

Cena wywołania 400 zł.

Wadyum 40 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. Bruno Rogalski ck. notaryusz w Dobczycach ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, 10 maja 1893.

L. 8423 [4967 3—3]

Tarnobrzeski c. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Józefy Rogalskiej 300 zł. odbędzie się w sądzie 15 września i 16 października 1893 o godzinie 10 rano, egzekucyjna licytacya realności lwh. 31 i 136, wreszcie 32/42 części realności lwh. 164 gminy Domaczyny, Antoniego i Maryanny Babińskich własnych.

Cena wywołania pierwszej 857 zł 88 ct. drugiej 913 zł. 50 ct.

Wadyum 10%

Warunki licytacyjne w registraturze sądu.

Tarnobrzeg, dnia 4 sierpnia 1893.

L. 6047 [4969 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 76 zł. 4 ct. w. a. zpn. przymusowa sprzedaż realności pod lk. 10 i 105 w Młynowcach położonej, wedle wykazu hip. l. 9 i 181 gminy Młynowce Grabkowce Abrahama Bettingera i Ozyasza Süttnera własnej, w tut. sądzie w drodze publicznego przetargu na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie na dniu 15 września 1893 i na dniu 13 października 1893 każdym razem o godz. 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszym terminie za cenę wywołania 200 zł. lub wyżej tejże, zaś na drugim także niżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Poręczne 10% ceny ocenienia.

Resztę warunków tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych ustanawia się dr. Kiniowera w Zborowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Zborów, dnia 9 czerwca 1893.

L. 2950 [5046 3—3]

W dniach 15 września i 20 października 1893 o godzinie 10 przed południem przeprowadzoną zostanie celem ściągnięcia wierzytelności c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 392 zł. 95 ct. zpn. przez sąd tut. licytacya ciała hipotecznego wyk. hip. l. 91 księgi grunt. gm. Hryniów objętego, Dorki Klimków i innych własnego na drugim także poniżej ceny szacunkowej 784 zł.

Poręczne 10 prc.

Kurator wierzycieli adw. dr. Maurycy Kahany z Bóbrki.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, dnia 26 marca 1893.

Ч. 4021 (5018 3—3)

Въ ц. к. Сȣдѣ повѣтовомъ въ Жолкви въ справѣ общого рôльничого кредитного Заведенїѧ длѧ Галичины и Бȣковины оу Львовѣ въ ликвидацїи противъ малолѣтныхъ наслѣдникôвъ, Настѣ, Костѧ, Федѧ, Юрва и Ганȣнѣ Скоропадамъ по бл. п. Дмитрѣ Скоропадѣ позôсталихъ застȣпленыхъ черезъ ихъ матеръ и опѣкȣнкȣ Марȣню Скоропадъ о заплачене 227 зр. 47 кр. в. а. зъ п. н. вôдбȣдетъ сѧ на рѣчь общого-рôльничого кредитного Заведенїѧ длѧ Галичины и Бȣковины оу Львовѣ въ ликвидацїи пȣбличнаѧ примȣсоваѧ лицитацїѧ господарства грȣнтового пôдъ ч. к. 194 въ Тȣринцѣ положоного вык. гип. ч. 339 въ цѣлости а вык. гип. 180 въ половинѣ книги грȣнтовои громады Тȣринка обнѧтого до бл. п. Дмитра Скоропада належачого, длѧ повысшои претенсїи за гипотекȣ слȣжачого на 400 зр. в. а. оцѣненого, въ двохъ терминахъ, а именно: днѧ 4 вереснїѧ 1893 и 16 жовтнѧ 1893, кождымъ разомъ о годинѣ 10 передъ полȣднемъ.

На первôмъ терминѣ бȣдетъ господарство тое спродане лишь повысше цѣны шацȣнковои, или за тȣюжь цѣнȣ, на дрȣгôмъ же, такожь понисше цѣны шацȣнковои.

Вадюмъ 40 зр. в. а.

Кȣраторомъ длѧ незнаныхъ вѣрителей оустановленый есть Іосифъ Гейда ц. к. нотаръ въ Жолкви.

Решта оусловїй лицитацїйныхъ, вытѧгъ гипотечный и актъ оцѣненїѧ сȣть до переглѧдȣ въ тȣсȣдовой регистратȣрѣ.

Зъ ц. к. Сȣдȣ повѣтового.

Жолкôвъ, днѧ 30 червнѧ 1893.

Ч. 6524 (4985 3—3)

Въ льокалю ц. к. повѣтового Сȣда Тысменицкого вôдбȣде сѧ пȣблична продажь реальности Петра Палиньского вык. ипот. ч. 860 цѣлои и ч. 1094 половины, громады катастр. Отынїѧ зъ Оугорниками, въ цѣли стѧгненїѧ 46 зр. 71 кр. ав. зъ пр. общомȣ рôльничо-кредитномȣ Заведенїю длѧ Галицїи и Бȣковины принадлежныхъ на дню 14 Вереснѧ 1893 и 19 Жовтнѧ 1893 завше о 10 годинѣ рано.

Цѣна выклична 324 зр. 50 кр.

Вадїȣмъ 32 зр. 45 кр. ав.

Прочїи оусловїѧ лицитацїи свобôдно въ т. с. регистратȣрѣ перезрѣти.

Тысменица 8 липцѧ 1893.

L. 14419 [5072 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 1200 zł. wa. zpn. odbędzie się w sądzie tut. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę protokołem z dnia 9 grudnia 1885 l. 26257 zafant. opisanych, zaś protokołem z dnia 2 kwietnia 1893 l. 9825 ocenionych budynków fabrycznych z budynkami ubocznymi i innych części składowych fabryki wybudowanych przez firmę fabryczną Kupferberg Freilich & Comp. i własność tejże stanowiących na dzierżawionych od właścicieli dóbr Borysławia na gruncie oparkanionym w Borysławiu położonym umieszczonych w dniach 21 sierpnia 1893 i 25 września 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Realność ta sprzedaną zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 11066 zł. 49 ct. w. a. w drugim terminie i niżej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 dz. u. p.

Zakład wynosi 10% ceny wywołania.

Kuratorem nieznanych wierzycieli mianowano adwokata dr. Taubenfelda w Drohobyczu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Drohobycz, 30 czerwca 1893.

L. 1316 [5066 2—3]

W c. k. fabryce tytoniu w Zabłotowie odbędzie się na dniu 6 września 1893 o godzinie 10 rano licytacya na drzewo opałowe, węgli i deski na rok 1894.

Bliższych wiadomości można zasięgnąć z ogłoszenia znajdującego się w c. k. ekonomacie krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie, w c. k. fabryce tytoniu w Zabłotowie, w Magistracie miasta Stanisławowa, Śniatyna, Kołomyi, jakoteż w urzędach gminnych w Zabłotowie, Demyczu i Kossowie.

C. k. fabryka i urząd zakupu tytoniu.

Zabłotów, d. 1 sierpnia 1893.

L. 3292 [5079 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia sumy dłużnej 130 zł. wa. zpn. egzekucyjną sprzedaż realności Franciszka Kapały wyk. hip. l. 329 gminy kat. Niepołomice objętej, na rzecz Maryanny Wasilewicz w dwóch terminach licytacyjnych mianowicie dnia 12 września i dnia 10 października 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 1646 zł. wa.

Wadyum zaś 164 zł. 60 ct. wa.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

Niepołomice, d. 30 października 1892.

L. 2148 [5080 2—3]
C. k. Sąd powiatowy w Podbużu zawiadamia, że celem zaspokojenia należytości kasy pożyczkowej powiatowej w Drohobyczu w kwocie 32 zł. odbędzie się w tut. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności w Podmanasterku położonej, wyk. hip. l. 42 tej gminy objętej, dłużnika Gedalego Federbuscha własnej, na dniu 6 września 1893 i na dniu 11 października 1893 każdym razem o godzinie 10 rano.

Realność ta sprzedaną zostanie na pierwszym terminie tylko wyżej ceny szacunkowej, zaś na drugim terminie za jakąkolwiekbądź cenę.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 30 zł.

Wadynm 3 zł.

Kuratorem dla nieznanych wierzycieli hipotecznych p. Jan Postępski.

Bliższe warunki, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tus. registraturze.

Podbuż, dnia 12 maja 1893.

L 18778 [5071 2 3]
C. k. Sąd powiatowy miejski delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Babety Singerowej w kwocie 300 zł. w. a. z należytościami dodatkowymi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności w. h. l. 79 Rzędzin objętej do Mojżesza Markusa należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyą publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach a to: dnia 13 września i 13 października 1893, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość s acunkowa 600 zł. w. a., poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedaną nie będzie. W drugim terminie nastąpi sprzedaż za j kąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 60 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu powiatowego miej. del.

Tarnów, dnia 29 lipca 1893.

L. 1287 [5077 2—3]
Vom k. k. Bezirksgerichte in Mielnica wird kundgemacht, dass zur Hereinbringung der Forderung des Anton Halicki von 30 fl. s. Ng. die exekutive Feilbietung der laut Grundbuchseinlage Nr. 572 des Hauptbuches der Katastralgemeinde Kudryńce zu Gunsten des Schuldners Matej Klym einverleibten aus der Bauparzelle Nr. 409 sammt einer Bauerhütte und einer Scheuen sowie Ackerparzellen Nr. 21, 1972, 2737 u. 2738 bestehenden Realität am 15 September 1893 und am 18 Oktober 1893 jedesmal um 11 Uhr Vormittags im Gerichtsgebäude und am zweiten dieser Termine auch unter dem Schätzungs zugleich Ausrufspreise 480 fl. abgehalten werden wird.

Vadium beträgt 48 fl.

Der Grundbuchsauszug und Schätzungsackt sowie auch die übrigen Lizitationsbedingungen sind in der Registratur einzusehen.

Zum Curator der unbekanten und jener Glaübiger denen der Lizitationsbescheid aus welch immer für einem Grunde nicht zugestellt werden konte, und welche nach dem 15 Februar 1893 zur Hipotek gelangen sollten, wird H. Józef Zubek k. k. Notar bestellt.

Mielnica, 20 März 1893.

Zl. 8946 [5076 2—3]
Vom k. k. Bezirksgerichte in Mielnica wird kundgemacht, dass zur Hereinbringung der Restforderung das Georg Neidlinger von 25 fl. s. Ng. die exekutive Feilbietung der laut Grundbuchseinlage Nr. 772 des Hauptbuches der Katastralgemeinde Mielnica zu Gunsten des Schuldners Fiszel Reiter einverleibten Realität bestehend aus der Bauparzelle Nr. 121 und auf derselben erbauten Hause Nr. 342 in Mielnica 15 September 1893 und am 18 Oktober 1893 jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Gerichtsgebäude und am zweiten dieser Termine auch unter dem Schätzungs zugleich Ausrufspreise 223 fl. abgehalten werden wird.

Vadium beträgt 22 fl 30 kr.

Der Grundbuchsauszug und Schätzungsackt sowie auch die übrigen Lizitationsbedingungen sind in der Registratur einzusehen. Zum Curator der unbekanten und jener Gläubiger denen der Lizitationsbescheid aus welche immer für einem Grunde nicht zugestellt werden konte, und welche nach dem 14 März 1892 zur Hipotek gelangen sollten, wird H. k. k. Notar Józef Zubek bestellt.

Mielnica, 21 April 1893.

L. 320 [5073 2—3]
C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej kasy oszczędności w Wieliczce zaległych rat amort. z pożyczki w kwocie 480 zł. w. a. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 15 września i 20 października 1893 o godz. 9 z rana egzekucyjna licytacya realności lwh 30 w Stryszowy Wojciecha Kasprzyka syna Wojciecha i lwh. 106 tamże Anny Korajdowej własnych.

Cena wywołania 1255 zł.

Wadyum 126 zł. wa.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. Bruno Rogalski c. k. notaryusz w Dobczycach ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, dnia 30 maja 1893.

L. 4405 [5097 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 250 zł. w. a. z pn. odbędzie się dnia 4 września 1893 i dnia 18 września 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności pod lwh. 45 w Sulkowicach położonej, nieobjętych mas spadkowych Samuela i Anny Siegfriedów własnych.

Cena wywołania 70 zł.

Wadyum 7 zł.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest notaryusz Gayszak.

C. k. Sąd powiatowy.

Andrychów, 4 czerwca 1893.

L. 3294 [5053 1—3]
W dniach 18 września i 23 października 1893 o godzinie 10 przed południem przeprowadzoną zostanie celem ściągnięcia wierzytelności Chaima Bursztyna w kwocie 122 zł. 36 ct. zpn. przez sąd tut. licytacya ciała hipotecznego wyk. hip. l. 34 księgi Repechów objętego, Józefa Dziedzińskiego i innych własnego, na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej.

Poręczne 10%.

Kurator wierzycieli Teodor Brzuchowski z Bóbrki.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, dnia 10 kwietnia 1893.

L. 2267 [5052 1—3]
W dniach 18 września i 23 października 1893 o godzinie 10 przed południem przeprowadzoną zostanie celem ściągnięcia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Bóbrce w kwocie 89 zł. 61 ct. zpn. przez sąd tut. licytacya ciała hipotecznego wyk. hip. l. 182 księgi gr. gm. Bóbrka objętego, Leiby Frieda własnego, na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej 400 zł. wa.

Poręczne 10%.

Kurator wierzycieli c. k. notaryusz p. Teofil Waydowski.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, dnia 24 marca 1893.

L. 1318 [5033 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Wiśniczu przeprowadzi celem zaspokojenia sumy 200 zł. na rzecz gal. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie dnia 20 września i 26 października 1893 o godz. 10 rano sprzedaż posiadłości lwh. 60 gm. kat. Łąkta dolna objętej, dłużnika Urbana Ostrogi własnej.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony notaryusz Aleksander Runge w Wiśniczu.

Wadyum wynosi 70 zł.

Cena wywołania 700 zł.

C. k. Sąd powiatowy.

Wiśnicz, dnia 27 lipca 1893.

L. 2265 [5051 1—3]
W dniach 18 września i 20 października 1893 o godzinie 10 przed południem przeprowadzoną zostanie celem ściągnięcia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Bóbrce w kwocie 175 zł. 30 ct. zpn przez sąd tutejszy licytacya ciała hipotecznego wyk. hip. l. 733 księgi grunt. gm. Bóbrka objętego, Piotra Stupnickiego własnego, na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej 1225 zł.

Poręczne 10 prc.

Kurator wierzycieli notaryusz pan Teofil Waydowski z Bóbrki.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, dnia 24 marca 1893.

L. 1477 [4952 1—3]
C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie ogłasza, iż zezwolił na relicytacyę 236/756 części realności objętych, lwh. 325 i 326 ks. gr. gm. kat. Rzeszów poprzednio Idy Fechtgenowej własnych, przez dr. Józefa Fechtdegena publicznej licytacyi w dniu 10 kwietnia 1891 nabytych.

Licytacya ta odbędzie się w tutejszym sądzie w biurze nr. 28 w dniu 19 września 1893 o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 11000 zł. wa.

Wadym 1100 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Reiner w Rzeszowie.

Resztę warunków można przejrzeć w tutejszym sądzie.

Rzezzów, dnia 22 czerwca 1893.

L. 2867 [5048 1—3
W dniach 18 września i 23 października 1893 o godzinie 10 przed południem przeprowadzoną zostanie celem ściągnięcia wierzytelności Herscha Schwadrona w kwocie 312 zł. 10 ct. zpn. przez sąd tutejszy licytacya ciała hipotecznego wyk. hip. l. 76 ks. gr. gm. kat. Dźwinogród objętego, Ilka i Martyna Goralów własnego, na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowe 1012 zł.

Poręczne 10 prc.

Kurator wierzycieli c. k. notaryusz p. Teofil Waydowski.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, dnia 26 marca 1893.

# Konkursa.

L. 23 [5062 3—3]
KONKURS.

Kuratorya krajowej niższej szkoły w Kobiernicach rozpisuje niniejszem konkurs na posadę nauczyciela fachowego, któryby zarazem mógł udzielać elementarne wiadomości z nauk przyrodniczych.

Do tej posady przywiązana jest roczna płaca zł. 780 i wolne pomieszkanie z opałem.

Posada ta na razie nadaną będzie na rąk jeden. Zgłoszenia, do których dołączone być muszą dowody kwalifikacyi i życiorys, przyjmuje podpisany do 1 września 1893 w Kozach, p. Kozy.

Przewodniczący kuratoryi
Herman Czecz.

L. 42457 [5061 5—3]
Na posadę ekspedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym w Sienkowie w powiecie Kamionki strumiłowej, za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł.

Płaca rocznych 150 zł., ryczałtu kancelaryjnego 40 zł. i wynagrodzenia 180 zł., na posłańca pieszego do Radziechowa i napowrót.

Podania należy wnieść najpóźniej do 30 września br. w c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 11 sierpnia 1893.

L. 658 [5063 2—3]
C. k. Rada szkolna okręgowa ogłasza niniejszem w myśl uchwały z dnia 10 sierpnia 1893 konkurs ce em stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1) przy szkole 5 klasowej w Pilznie 2 posady młodszych nauczycieli z płacą roczną 300 zł. i 10 prc. na mieszkanie;

2) przy szkole 4 klasowej w Brzostku 1 posadę młodszego nauczyciela z roczną płacą 300 zł. i 10 prc. na mieszkanie.

Podania zaopatrzone w dokumenta służbowe, względnie w myśl rozporządzenia c. k. Rady szkolnej krajowej z d. 20 marca 1889 l. 4216 z tabelą kwalifikacyjną wnieść należy za pośrednictwem swych władz przełożonych do tutejszej c. k. Rady szkolnej okręgowej najpóźniej do dnia 15 września 1893. Nauczyciele już stale zamianowani mają dołączyć dekret wymiaru wkładek do funduszu emerytalnego.

Podania spóźnione lub nieopatrzone w potrzebne dokumenta służbowe nie będą uwzględnione.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Pilzno, dnia 15 sierpnia 1893.

L. 1357 [5064 2—3]
Celem stałego obsadzenia jednej posady osobnego nauczyciela religii greckokatolickiej przy szkołach ludowych w Stryju z roczną płacą w kwocie 600 zł w. a. i 10 prc. dodatkiem na pomieszkanie, ogłasza się niniejszem konkurs O posadę tę ubiegać się mogą tylko kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonni, posiadający przepisaną kwalifikacyę do udzielania nauki religii — przyczem nadmienia się, iż posady tej nie można piastować równocześnie z posadą duszpasterską.

Należycie udokumentowane podania winni ubiegający się o te posady wnieść za pośrednictwem swej Władzy przełożonej do tutejszej c. k. Rady szkolnej okręgowej w przeciągu 6 tygodni od dnia pierwszego ogłoszenia tego konkursu w „Gazecie Lwowskiej“.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Stryj, dnia 15 lipca 1893.

L. 61855 [5105 1—3]
Celem obsadzenia opróżnionej posady prowizorycznego Amassuenta w Bibliotece c. k. Uniwersytetu we Lwowie z renumeracyą w rocznej kwocie sześciuset (600) zł. w. a. rozpisuje się konkurs i naznacza termin wnoszenia podań o tę posadę do 20 września 1893 r.

Przy nadaniu posady będą przedewszystkiem uwzględnieni kandydaci posiadający studya prawnicze.

Podania kompetencyjne zaopatrzone w potrzebne dowody kwalifikacyi należy wnosić w drodze właściwej do Dyrekcyi Biblioteki c. k. Uniwersytetu we Lwowie.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 14 sierpnia 1893.

L. 62921 [5106 1—3]
W celu rozdania zapomóg z fundacyi jubileuszowej urzędników sądowych okręgu c. k. Sądu krajowego we Lwowie ogłasza się niniejszem konkurs do końca września 1893.

Do korzystania z dobrodziejstwa tej fundacyi upoważnione są wdowy i sieroty po najuboższych urzędnikach sądowych okręgu lwowskiego c. k. Sądu krajowego wyższego XI, X i IX klasy rangi.

Odnośne podania zaopatrzone w świadectwo ubóstwa, tudzież dokumenta wykazujące, że mąż względnie ojciec był urzędnikiem sądowym powyższego okręgu i wskazanej klasy rangi, wniesione być mają w terminie oznaczonym do dziennika podawczego c. k. Namiestnictwa.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12 sierpnia 1893.

# Upadłości.

L. 11008 [5044 2—3]
C. k Sąd obwodowy w Samborze ogłasza, że otworzył konkurs do majątku Judy Herscha Rotbauma kupca i właściciela realności w Siechowie pow. sądowy Stryj, a to do całego jego ruchomego jakoteż nieruchomego majątku, położonego w krajach w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Dz. p. p. nr. 1 z roku 1869.

Komisarzem tego konkursu ustanawia się p. c. k. sędziego powiatowego w Stryju a tymczasowym zawiadowcą p. dr. Eugieniusza Oleśnickiego adwokata w Stryju.

Wierzycieli wszystkich wzywa się, aby na dniu 30 sierpnia 1893 o godzinie 10 przed południem w biurze komisarza konkursu stawili się, wykazali swe wierzytelności i poczynili wnioski co do zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy majątku konkursowego lub co do ustanowienia innego zawiadowcy i zastępcy zawiadowcy tudzież, aby przedsięwzięli też wybór wydziału wierzycieli.

Dalej wzywa się wszystkich tych, którzy do wspólnego majątku konkursowego roszczenia stawiać chcą, aby swe wierzytelności nawet w razie, gdyby już o wierzytelności te spory były wytoczone, w przeciągu dni 90 tutaj lub w ck. Sądzie powiatowym w Stryju w celu uniknięcia szkodliwych skutków prawnych w ustawie konkursowej zagrożonych zgłosili i na terminie do ogólnej likwidacyi na dzień 11 października 1893 o godzinie 10 przed południem wyznaczonym przed komisarzem konkursowym polikwidowali i oznaczyli pierwszeństwo, według którego zaspokojenia swego żądają.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Stryju lub w pobliżu mają w zgłoszeniu swych wierzytelności wymienić pełnomocnika do odbioru uchwał, inaczej dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo kurator ustanowionym będzie.

Wierzycielom, którzy swe wierzytelności zgłosili i na ogólnem terminie likwidacyjnym stawili się, przysługuje prawo w miejsce zawiadowcy majątku konkursowego, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli wybrania innych osób.

Dalsze ogłoszenia w ciągu postęp. konk. umieszczone będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“.

Sambor, dnia 11 sierpnia 1893.

L. 140 [5093]
W upadłości firmy J. J. Dallet et Kahan tudzież jej jawnych spólników Isaka Jakóba Dalleta i Samuela Kabana w Krakowie, wyznaczam do ustalenia honoraryum byłego zarządcy masy p. adw. dr. Ferdynanda Wilkosza, tudzież obecnego zarządcy masy p. adw. dr. Ludwika Szalaya po myśli §. 161 ust. konk. posłuchanie ogółu wierzycieli na dzień 22 sierpnia 1893 o godz. 9 rano.

Kraków, 28 czerwca 1893.

# Kuratele.

L. 5833 [4982 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Bohorodczanach zawiadamia, że Ołeksa Hnatiuk, właściciel realności w Lachowcach, uznany został marnotrawcą, a kuratorem dla niego ustanowiono Mikołaja Hnatiuka z Lachowiec

C. k. Sąd powiatowy.

Bohorodczany, 12 lipca 1893.

L. 2077 [4959 3—3]
Tomasz Gemza z Dębowej uwolniony został z pod kurateli z powodu marnotrawstwa.
C. k. Sąd powiatowy.
Brzostek, 13 czerwca 1893.

L. 10364 [4989 3—3]
Jan Bazylak z Dublan wzięty w kuratelę z powodu marnotrawstwa. Kurator Stefan Pasierski z Dublan.
C. k. Sąd pow. m. del. S. II.
Lwów, 5 czerwca 1892.

L. 15479 [4990 3—3]
C. k. Sąd pow. m. d. S. II. we Lwowie ustanowił dla obłąkanej Maryi Węgier z Podlisek wielkich, kuratorem Mikołaja Węgier tamże zamieszkałego.
Lwów, 25 lipca 1893.

L. 6720 [4995 3—3]
C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu wiadomo czyni, że kuratela dla Marcyana Giereca z Gierowy z powodu marnotrawstwa tut. sądową uchwałą z dnia 10 stycznia 1885 l. 118 ustanowioną, zostaje uchyloną.
Nowy Sącz, 5 sierpnia 1893.

L. 9016 [5016 3—3]
Nikiefor Semieniuk z Wasyla z Dżurowa uznany został marnotrawcą. Kuratorem dla niego ustanawia się Hryćka Nykoluk wójta z Dżurowa.
C. k. Sąd powiatowy.
Zabłotów, 30 lipca 1893.

L. 3850 [4964 3—3]
Hawryło Harasymów syn Semka z Ożydowa uznany został marnotrawcą. Kuratorem ustanowiono Michała Harasymów.
C. k. Sąd powiatowy.
Olesko, 9 czerwca 1893.

# Wyroki prasowe.

Zl. 179 (4858)
Das k. k. Landes- als Preßgericht in Graz hat mit dem Erkenntnisse vom 4 Juli 1893, Z. 15003, die Weiterverbreitung der Nr. 12 der Zeitschrift: „Der Beobachter" vom 28 Juni 1893 wegen der Artikel: „Krieg im Frieden", „Große Diebe hängt man nicht" und „Vom Strike der Bergorbeiter" nach §§ 300, 305, 488 St. G. und Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Oberlandesgericht in Graz hat mit dem Erkenntnisse vom 5 Juli 1893, Zl. 6691, die Weiterverbreitung der Nr. 140 der Zeitschrift: „Slovenski Narod" vom 21 Juni 1893 wegen des Artikels: „Hrvatski vseucilisceniki in njihov manifest" nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Graz hat mit dem Erkenntnisse vom 22 Juli 1893, Z. 16557 die Weiterverbreitung der Nr. 14 der Zeitschrift: „Arbeiterwille" vom 19 Juli 1893 wegen des Artikels: „Streiflichter" nach §§ 300 und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Klagenfurt hat mit dem Erkenntnisse vom 10 Juli 1893, Z. 6830 die Weiterverbreitung der Nr. 13 der Zeitschrift: „Bauernzeitung" wegen des Artikels: Bravo Denunciant" nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnisse vom 15 Juli 1893, Z. 6751, die Weiterverbreitung der Nr. 157 der Zeitschrift: „Slovenski Narod" vom 12 Juli 1893 wegen der Artikel: „Grünov spominek in nemska perfidno" und „Iz obcinskega sveta Ljubljanskega" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 14 Juni 1893, Z. 665/5305, die Weiterverbreitung der Nr. 619 der in Bari erscheinenden Zeitschrift: „Il Meridionale" vom 20 Mai 1893 nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 23 Juli 1893, Z. 4355, die Weiterverbreitung der Nr. 50 der Zeitschrift: „Le Alpi Giulie" vom 22 Juli 1893 wegen des Artikels: „Cronaca delle Alpi Giulie, Dinariche e Retiche, Canfanaro Luglio 1893" nach § 516 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 12 Juli 1893, Z. 18453, die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Kladenska stavka horniku" Verlag des Karl Starec in Kladno, Druck von Franz Neubert in Schlan, nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Kuttenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Juli 1893, Z. 4969, die Weiterverbreitung der Nr. 28 der Zeitschrift: „Podvysocke Listy" vom 15 Juli 1893 wegen der Artikel: „Censura muziky — „Nejaky vtipkar" — „Mysliti a dychati sice v Rakousku dosud zakazano neni" — „Zaznamenavame" und „Zvlastni zpravu" nach den §§ 300 und 491 St. G. und Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntnisse vom 14 Juli 1893, Z. 6180, die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Epistel an das polnische Arbeitervolk" von Pater Peter Sciegenny (Aus dem Polnischen übersetzt), Druck der Buchdruckerei „Vorwärts" in Falkenstein i. Voigtl. nach §§ 302 und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 16 Juli 1893, Z. 6992, die Weiterverbreitung der Nr. 4 der Zeitschrift: „Slovac" vom 12 Juli 1893 wegen des Artikels: „Kyjov a Vídeň" nach § 302 St. G. verboten.

# Rozmaite obwieszczenia.

L. 10211 [4791 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Jarosławiu zawiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanego Maurycego Thorna, że przeciw niemu wniósł Fischel Süsseles pozew de praes 27 czerwca 1893 l. 10211 o 25 zł. z pn., na który termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 22 sierpnia 1893 o godz. 9 rano został wyznaczony.
Dla Maurycego Thorna ustanawia się kuratorem adw. dr. Münza z Jarosławia, a Maurycego Thorna wzywa się, aby ustanowionemu kuratorowi zawczasu udzielił informacyi lub sądowi innego przedstawił pełnomocnika, inaczej bowiem skutki zaniedbania sam sobie będzie musiał przypisać.
Jarosław, 27 czerwca 1893.

L. 6149 [5012 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Monasterzyskach uwiadamia z życia i z miejsca pobytu nieznanych spadkobierców Karola Bako de Hete a mianowicie Maryę (Irmę), Bako de Hete zam. hr. Wass, Franciszka i Karola Bako de Hete, że Józef hr. Młodecki wniósł przeciwko nim pozew 8 lipca 1893 l. 6149 o wykreślenie ze stanu biernego realności l. d. 5, 9, 25 i 28 w Monasterzyskach prawa zastawu dla wierzytelności 200.000 złr. względnie 180.000 zł. w. a. z pn., który do rozprawy ustnej na dzień 1 września 1893 o godz. 10 rano zadekretowany został i ustanowionemu kuratorowi p. Janowi Blonarowiczowi c. k. notaryuszowi w Monasterzyskach doręczony.
Jest zatem rzeczą pozwanych bądź co do obrony swej porozumieć się z kuratorem, bądź też innego wskazać sądowi zastępcę, ileże następstwa z z niedbania tego wynikłe sami sobie przypisać będą musieli.
Monasterzyska, dnia 9 lipca 1893.

L. 591 (4978 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bieczu zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jędrzeja Dobka, że mu w sporze drobiazgowym Mozesa Kögla przeciw niemu pto 21 zł. 50 ct. w. a. z pn., kuratora ad actum w osobie Michała Wałęgi z z Mosoczeniej ustanowiono.
W tym celu wyznacza się termin na 5 września 1893 o godzinie 9 przed południem. Ma się zatem Jędrzej Dobek, albo osobiście zgłosić, albo ustanowionemu kuratorowi informacyi udzielić, lub też wreszcie innego pełnomocnika wskazać i o tem sąd tutejszy zawiadomić, inaczej bowiem z zaniedbania wynikłe skutki sam sobie przypisze.
Biecz, dnia 4 kwietnia 1893

L. 6272 [5031 3—3]
Wskutek skargi Wojciecha Jareckiego z Poręby w. przeciw niewiadomemu z pobytu Antoniemu Jareckiemu pto 240 zł, wyznacza się do rozprawy sumarycznej termin na dzień 19 września 1893 o godzinie 9 z rana.
Kuratorem dla nieobecnego ustanawia się adwokata dr. Ludwika Gąsiorowskiego z Oświęcimia.
C. k. Sąd powiatowy.
Oświęcim 3 sierpnia 1893.

L. 4978 [4965 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Pilźnie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Michała Mercika, iż Walenty Jakubowski przeciw niemu i Bronisławie Mercikowej wniósł skargę de praes. 10 lipca 1893 l. 4978 o wykreślenie prawa zastawu dla sumy 200 zł. na karcie C. realności wyk. l. 398 ks. gr. Pilzno na rzecz Michała Mercika w poz. 7 zaprenotowanego, a na rzecz Bronisławy Marcikowej w poz. 19 zaintabulowanego na skutek termin do rozprawy ustnej na dzień 7 września 1893 wyznaczonym został.
Wzywa się tedy niewiadomego z miejsca pobytu i życia Michała Mercika, aby kuratorowi owemu, którego w osobie tutejszego notaryusza Tytusa Bujnowskiego się ustanawia wszelkich środków obrony i dowodów przed powyższym terminem dostarczył lub innego pełnomocnika sądowi wskazał w przeciwnym razie złe skutki zaniechania tego sam sobie przypisze.
C. k. Sąd powiatowy.
Pilzno, dnia 22 lipca 1893.

L. 1726 [4984 3—3]
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia nieobecnego z miejsca pobytu niewiadomego Dymitra Pawlika, iż przeciwko niemu wniósł pozew de praes. 23 marca 1893 l. 1726 Jacko Pawlik o 110 zł. w. a. z pn. w której to sprawie termin do rozprawy sumarycznej na dzień 6 września 1893 o godzinie 9 rano wyznaczono, ustanawiając dla niego kuratorem Wania Krynickiego z Powroźnika.
Wzywa się zatem nieobecnego, aby ustanowionemu kuratorowi przed terminem środków do obrony dostarczył lub wskazał innego pełnomocnika, wszelkie bowiem skutki z zaniedbania pochodzące sam sobie przypisze.
Muszyna, 23 marca 1893.

L. 2991 [4962 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Milówce podaje do wiadomości, iż Wojciech Strzałka wniósł przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Jakóbowi Szczotce pozew o zapłacenie 259 zł. 25 ct., na który termin do rozprawy sumarycznej na dzień 15 września 1893 o godzinie 8 z rana wyznaczony— i że dla niego kurator w osobie Józefa Japka, ustanowiony został.
Wzywa się tedy pozwanego, aby do tego terminu albo osobiście stanął, lub też innego pełnomocnika ustanowił — gdyż skutki tego zaniedbania sam sobie przypisze.
Milówka, 16 czerwca 1893.

L. 5168 [5055 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Kamionce strumiłowej uwiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu pozwanego Libera Sassowera, że Józef Ezra Sassower wniósł dnia 3 czerwca 1893 l. 5168 przeciw niemu pozew o uznanie prawa własności do realności wbl. 193 gm. Kamionka strum.
Pozew ten doręczono kuratorowi adw. dr. Kaflińskiemu i termin do rozprawy sumarycznej wyznaczono na 21 września 1893.
Kamionka str., 4 czerwca 1893.

L. 6082 [5057 3—3]
Niewiadomego z miejsca pobytu Franciszka Bieruta uwiadamia się, że przeciw niemu Barbara Bierutowa wniosła skargę o 160 zł., skutkiem czego ustanowiono dla nieobecnego kuratorem adw. dr. Reichmana i wyznaczono audyencyę do rozprawy na 24 sierpnia 1893 o 9 rano, do której Bierut albo osobiście, lub przez pełnomocnika stawić się lub też potrzebne dokumenty kuratorowi dostarczyć ma.
C. k. Sąd powiatowy.
Rozwadów, 9 sierpnia 1893.

L. 15619 [4880 3—3]
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie zawiadamia Mojżesza Leibla, że wskutek pozwu de praes. 1 sierpnia 1893 l. 15286 przez Leona Lezera przeciw niemu o zabezpieczenie sumy wekslowej 150 zł. wyniesionego dla niego jako z miejsca pobytu niewiadomego kuratorem adw. dr. Ringelheima z Tarnowa ustanowiono i wydany nakaz zabezpieczenia kuratorowi doręczono.
Tarnów, 5 sierpnia 1893.

L. 3630 [4868 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Jana Żywieckiego, ażeby w przeciągu roku jednego licząc od dnia ostatniego umieszczenia niniejszego ogłoszenia w gazecie Lwowskiej, zgłosił się w tymże sądzie i wniósł oświadczenie przyjęcia spadku po zmarłej w dniu 21 marca 1890 w Nowemmieście Aunie z Gużkowskich Witwickiej recte Tomaszewskiej w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi i z kuratorem Dr. Izydorem Tygermanem, adwokatem w Dobromilu dla niego ustanowionym
C. k. Sąd powiatowy
Dobromil, dnia 30 czerwca 1893.

L. 6864 [4817 3—3]
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w sprawie wekslowej E. Tannenbauma przeciw Salomonowi Schenklowi o 979 marek 59 fen. ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Salomona Schenkla kuratora w osobie adw. dr. Uiberalla Jakóba, z substytucyą adwokata dra Reinera Izydora w Rzeszowie i kuratorowi przeznaczony dla Salomona Schenkla nakaz zapłaty z dnia 27 lipca 1893 l. 6749 wręcza.
O tem zawiadamiamy niniejszym edyktem nieznanego z miejsca pokytu pozwanego Salomona Schenkla z wezwaniem, aby kuratorowi udzielił potrzebnych dowodów lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił.
Rzeszów, 31 lipca 1893.

L. 6889 [4816 3—3]
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, w sprawie wekslowej Lieby Holloschütza przeciw Salomonowi Schenklowi o 500 złr. wal. austr. ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Salomona Schenkla kuratora w osobie adwokata dra Uiberalla, z substytucyą adwokata dra Reinera w Rzeszowie, i kuratorowi przeznaczony dla Salomona Schenkla nakaz zapłaty z dnia 27 lipca 1893 l. 6754 wręcza.
O tem zawiadamiamy niniejszym edyktem nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Salomona Schenkla z wezwaniem, aby kuratorowi udzielił potrzebnych dowodów lub innego penomocnika sądowi przedstawił.
Rzeszów, 31 lipca 1893

L 15563 [4861 2—3]
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie zawiadamia Stefana Badowskiego, że w skutek pozwu de praes 4 sierpnia 1893 l. 15563 przez Józefa Mamulę przeciw niemu o zapłacenie sumy 73 zł. w. a. zpn. wyniesionego dla niego jako z miejsca pobytu niewiadomego kuratorem adwokata dr. Malawskiego ustanowiono i wydany nakaz zapłaty kuratorowi doręczono.
Tarnów, 5 sierpnia 1893.

L. 3177 [5092 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowy podaje do wiadomości, że w tutejszym c. k. Urzędzie podatkowym jako depozytowym zalegają umieszczone na karty wkładkowe rzeszowskiej Kasy oszczędności następujące sumy, mianowicie na rzecz masy: 1) masy spadkowej Rozalii Chmielowskiej 62 zł. 75 ct., 2) Wincentego Oraczewskiego 11 zł. 35 ct., 3) Kazimierza Kapuścińskiego i Michała Macki 84 zł. 96 ct., 4) Karoliny Albus 84 zł. 8 ct., 5) Jana Konopki 24 zł. 1/13 ct., oraz w gotówce na rzecz masy: 6) Jędrzeja Sawickiego vel Nowińskiego 7 zł. 9 ct., 7) Kwadratsteina i Wolfa Sandhausa 9 zł. 20 ct., 8) Firmy Sternbach i Rotman 10 zł., — do których od przeszło lat 30 właściciele się nie zgłosili.
Wzywa się przeto interesowanych, aby w przeciągu 1 roku 6 tygodni i 3 dni prawa swoje do rzeczonych depozytów wykazali, inaczej takowe jako przepadłe na rzecz skarbu państwa uznane zostaną.
Kolbuszowa, dnia 13 sierpnia 1893.

L. 4791 [4905 1—3]
Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców ś. p. Alojzego Bieńkowskiego, a to Matyldę Lityńską, Władysława, Józefę i Wincentego Wojciecha 2 im. Bieńkowskich, że z powodu prośby Wincentego Bieńkowskiego o wydanie z depozytu sądowego jednej czwartej części sumy 290 zł. 10 ct. w. a. dla masy ś. p. Alojzego Bieńkowskiego przechowanej, dnia 13 września 1892 l. 14704 wniesionej ustanawiamy dla nich kuratorem ad actum adwokata dr. Buczyńskiego, przyczem wzywa się ich by rzeczonemu kuratorowi wcześnie do ochrony swych praw potrzebną informacyę udzielili lub innego zastępcę sądowi przedstawili.
Stanisławów, 20 maja 1893.

L, 7148 [4927 1—3]
C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Izraela Gittlera, że firma Józef Munk i synowie z Friedek wniosła przeciw niemu pod dniem 5 sierpnia 1893 l. 7148 pozew o zapłatę sumy wekslowej 300 zł. i że do zastępowania go w tej sprawie ustanowiono na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem adw. dr. Fischlera z substytucyą adw. dr. Uiberalla, temuż kuratorowi wydany nakaz zapłaty doręczono i zarazem wzywa Izraela Gittlera, aby ustanowionemu kuratorowi udzielił sposobów do obrony, albo innego pełnomocnika sądowi przedstawił.
Rzeszów, dnia 6 sierpnia 1893.

L. 3830 [4936 1—3]
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Prokopa Mużelaka, iż w sporze drobiazgowym Natana Riegelhaupta przeciw niemu pto 13 zł. 74 ct. w. a. z pn. ustanowiono dlań kuratorem Akima Łabowskiego ze Słotwin i termin do rozprawy na dzień 18 września 1893 o godzinie 8 rano wyznaczono.
Muszyna, 17 lipca 1893.

L. 11067 [4904 3—3]

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Ungara, iż Szulim Brettholz wniósł przeciw niemu pod dniem 20 lipca 1893 l. 11067 pozew do sumarycznej rozprawy o uznanie pretensyi z tus. nakazu zapłaty z 27 marca 1889 l. 3514 za zgasłą i wykreślenie prawa zastawu dla takowej ze stanu biernego realności wyk. hip. l. 559 zpn., ze takowy ustanowionemu dlań w osobie tut. adw. dr. Buczyńskiego z substytucyą adw. dr. Gelehrtera kuratowi doręczono i do rozprawy dzień sądowy na 19 września 1893 wyznaczono.

Wzywa się zatem tegoż niewiadomego z życia i miejsca pobytu, by termin kuratorowi potrzebnej do obrony praw jego informacyi udzielił lub innego rzecznika sobie wybrał inaczej bowiem skutki z tego zaniedbania wynikłe sam poniesie.

Stanisławów, 26 lipca 1893.

L. 6313 [4856 3—3]

Zawiadamia się nieznanego z miejsca pobytu Semka Marzychę, że celem doręczenia mu uchwały tabularnej z 14 marca 1893 l. 1434 ustanowiono dla niego kuratorem adwokata dr. Karcza w Żółkwi.

Wzywa się Semka Marzychę, aby z kuratorem się porozumiał lub osobiście w sądzie się zgłosił, gdyż złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Żółkiew, 2 lipca 1893.

L. 2377 [4871 3—3]

Szulima Petruszka, Rubina Petruszka, Ella Radziwiler i Ester Radziwiler z życia i miejsca pobytu niewiadomych, zawiadamia się, że w sprawie Wasyla Stolarczuka o wpis prawa własności do ciała hip. W. h. l. 1081 gminy Toporów, Szulima i Rubina Petruszka własnego, tymże kuratora w osobie Albina Kiędzierskiego z Toporowa ustanowiono i takowemu uchwałę z 8 lutego 1892 l. 9861 doręczono.

C. k. Sąd powiatowy.

Łopatyn 23 czerwca 1893.

L. 4496 [4882 3—3]

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Łozińskiego, że przeznaczona dla niego uchwała tabularna z dnia 27 lutego 1892 l. 838 dozwalająca zaintabulowanie na rzecz Chaima Weinlösa prawa zastawu dla 80 zł. w stanie biernym będących jego własnością 28/144 części realności lwh. 476 dla Brzeżan ustanowionemu dla niego kuratorowi adwokatowi dr. Schätzlowi z Brzeżan doręczoną zostaje.

Brzeżany, 22 lipca 1893.

L. 15291 [4809 3—3]

Tarnowski c. k. Sąd obwodowy jako handlowy ustanawia w sporze wekslowym Towarzystwa eskontowego w Tarnowie przeciw Izakowi Friedowi i Mojżeszowi Leiblowi o 390 zł. w. a. zpn. dla tychże niewiadomych z miejsca pobytu pozwanych kuratorem adw. dr. Szancera, o czem ich przez edykta zawiadamia z poleceniem by temuż kuratorowi wskazali środki do obrony ich służące, lub innego zastępcę prawnego usta nowili

Tarnów, dnia 2 sierpnia 1893.

L. 8152 [4873 3—3]

Niewiadomych z miejsca pobytu Maryę Żelazną i Rozalię Żelazną zawiadamia się, że stowarzyszenie „Wzajemna pomoc" w Podgórzu wniosło przeciw nim i spól. pozew de praes. 2 marca 1892 l. 2287 o zapłacenie 60 zł. i że odnośne egzemplarze tego pozwu doręczono ustanowionemu dla nich w tej sprawie kuratorowi adwokatowi dr. Feuereisenowi, któremu one potrzebnej do obrony informacyi udzielić mają, albo też wymienić sądowi inną osobę któraby ich w tej sprawie prawnie zastąpić mogła.

C. k. Sąd powiatowy.

Podgórze, dnia 11 lipca 1893.

L. 6865 [4815 3—3]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w sprawie wekslowej Sary Verständig przeciw Salomonowi Schenklowi o 500 złr. aw. ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Salomona Schenkla, kuratora w osobie adw. dra Uiberalla Jakóba, z substytucyą adw. dra Reinera Izydora w Rzeszowie i kuratorowi przeznaczony dla Salomona Schenkla nakaz zapłaty z dnia 27 lipca 1893 l. 6775 wręcza.

O tem zawiadamiamy niniejszym edyktem nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Salomona Schenkla z wezwaniem, aby kuratorowi udzielił potrzebnych dowodów lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił.

Rzeszów, 31 lipca 1893.

L. 9654 [4813 3—3]

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu, zawiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanego Ignacego Winklera, że tus. uchwałą z dnia 18 marca 1893 L. 4346 zezwolono na wydanie z depozytu sądowego książeczki Przemyskiej kasy oszczędności Nr. 24625 na 25784 złr. 82 ct. opiewającej, za wywłaszczone pod budowę II toru kolei Karola-Ludwika 479 kwadr. sążni z realności pod lk. 84 na Mniszu położonej, własność zakładu wychowawczego osieroconych dziewcząt, wyznania katolickiego w Przemyślu, fundacyi ks. Ziemiańskiego na skutek prośby c. k. Prokuratoryi Skarbu we Lwowie de praes. 12 marca 1893 l. 4348 imieniem tegoż zakładu wniesionej. Wzywa się przeto Ignacego Winklera jako interesowanego w tej sprawie, aby co do ewentualnie przeciw wyż rzeczonej uchwale wnieść się mających środków prawnych z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika Sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania tego sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl, 30 czerwca 1893.

L. 2807 [4820 3—3]

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza niniejszem, że c. k. Prokuratorya skarbu imieniem szpitala Sióstr Miłosierdzia św. Kazimierza we Lwowie podaniem de praes. 15 kwietnia 1893 l. 2807 wniosła prośbę o amortyzacyę ciężarów hipotecznych ciężących w stanie biernym dóbr Bieniów objętych wyk. hip. l. 1. a mianowicie ciężarów wpisanych w pozycyi 1 karty C. prawa zastawu dla resztującej sumy 24.000 zł. z większej sumy 60.000 zł. zpn. na rzecz spadkobierców Aleksandra Daszkiewicza, a to: Józefy Orańskiej, Zuzanny Sokulskiej, Jana, Rozalii, Eleonory, Maryanny, Wiktoryi i Konstancyi Daszkiewiczów z nadciężarami poz 1 prenotacya zaskarzonej przez Ignacego Spyteckiego przeciw Janowi Daszkiewiczowi, sumy 53009 złp. 13 gr., a następnie akstabulacya sumy 53009 złp. 13 gr. jedynie z pozostawieniem kwot 492 złp. 15 gr., 270 złp., 985 złp., 540 złp., 1050 złp. poz. 2 nadc. prenotacya zaskarzonych przez Szlomę Grymber przeciw Janowi Daszkiewiczowi sum 11000 złp., 14000 złp. poz. 3 nadc. obejmująca przyznanie Schlomie Grünber sumy 10400 złp. bez procentów i 600 złp. pod warunkiem złożenia przysięgi — poz. 4 nadc. intabulacya Michała Bobrowskiego za właściciela sum 11000 złp., 7000 złp., a następnie przeniesienie tych sum na rzecz Andrzeja Br. Rostawickiego poz. 5 nadc. wpis prawa zastawu dla sumy 10.000 złp. na rzecz Elżbiety Kaczorowskiej, poz. 6 nadc. intabulacya Andrzeja Br. Rostawickiego. Za właściciela sum 11.000 złp. i 7000 złp., w poz. 2 karty C. obejmującej wpis wyroku sądu szlacheckiego lwowskiego z dnia 3 listopada 1804 skazującego Jana Łukiewicza na oddanie 39 morgów i 346 sążni łanu do uzupełnienia 137 morgów, tudzież 32 sążni łąki na stawisku zwanej do uzupełnienia 95 morgów z dóbr Buniów i dóbr Strutyn na rzecz Leopolda Bohdan w poz. 3 karty C. wpis wyroku rewizyjnego z dnia 28 czerwca 1805 zatwierdzającego wyrok 1szej instancyi z tem,że zamiast 32 sążni na stawisku 32 morgów w tymże wyrażone być powinne — w pozycyi 4 karty C wpis prawa trzyletniej dzierżawy dóbr Bieniów, Horodyłów od dnia 1 marca 1807 poczynającej się na rzecz Stanisława Zielińskiego, pozycyi 5 karty C. wpis trzyletniej drierzawy dóbr Bieniów Horodyłów na rzecz Karola Pflichtenfelda w skutek tego wzywamy nieznanych z nazwiska, życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych, a względnie ich spadkobierców prawo nabywców również nieznanych, a mianowicie spadkobierców Aleksandra Daszkiewicza, jako to: Józefę Orańską, Zuzannę Sokalską, Jana, Rozalię, Eleonorę, Maryannę, Wiktoryę i Konstancyę Daszkewiczów, Ignacego Spyteckiego, Schlomę Grünber, Andrzeja Br. Rastawieckiego, Elżbietę Kaczorowską, Leopolda Bohdana, Stanisława Zielińskiego i Karola Pflichtenfelda, dla których równocześnie kuratorem adw. dra Mijakowskiego w Złoczowie ustanawiamy, ażeby roszczenia swe w ciągu roku od dnia ogłoszenia edyktu licząc do 31 sierpnia 1894 zgłosili, gdyż w razie przeciwnym wierzytelności te za umorzon- uznane zostaną i wykreślenie ich ze stanu biernego dóbr Bieniów zarządzone zostanie.

Złoczów, dnia 24 czerwca 1893.

L. 5750 [4885 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Bolechowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Berla Tauba, iż w sporze sumarycznym Altera Fruchtermana przeciw niemu o 85 złr. 94 ct z pn., ustanowił dla niego kuratora p. Jana Krupińskiego c. k notaryusza z Bolechowa, któremu doręczył pozew de praes 6 lipca 1895 l. 5750.

C. k. Sąd powiatowy.

Bolechów, dnia 7 lipca 1893.

L. 8797 [5081 2—3]

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Wawrzyńca Przypka, że przeciw niemu wniósł Mojżesz Fessel skargę de praes. 14 lipca 1893 l. 8797, że dla niego kuratorem ad actum adw. dr. Ujejskiego ustanowiono i termin do rozprawy drozbiazgowej na 22 sierpnia 1893 wyznaczono.

Wzywa się go zatem, ażeby się z ustanowionym dla niego kuratorem porozumiał lub innego zastępcę sądowi przedstawił.

Ropczyce, dna 18 lipca 1893.

L. 18095 [5068 2—3]

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, że pan Benjamin Maksymilian dw. im. Reiner reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 24 maja 1893 l. 8723 notaryuszem w Boryni zamianowany, złożywszy dnia 8 sierpnia 1893 przysięgę służbową urzędowanie swe rozpocząć może.

Lwów, dnia 8 sierpnia 1893.

L. 39944 [5065 2—3]

Według zawiadomienia wysokiego c. k. Ministerstwa handlu z dnia 21 lipca 1893 l. 38046 angielski zarząd pocztowy cofnął zakaz co do przesyłania do Wielkiej Brytanii i Irlandyi próbek towarowych zawierających kakao, kawę, cykoryę, koryntki (małe czarne rodzynki), figi i wyroby figowe, świeże i suszone śliwki, suszone winogrona i brzoskwinie, herbatę, wodnik chloralu, mydło przezroczyste i wyroby z cukru preparowane alkoholem i karty do gry.

Natomiast istnieje zakaz co do przesyłania próbek towarowych z tytoniem i z wyrobami z tytoniu i nadal w całej pełni; próbki takie i na przyszłość wydawane będą angielskim urzędom cłowym.

Lwów, dnia 7 sierpnia 1893.

L. 28748 [4898 2—3]

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany cywilny ogłasza niniejszem, że w dniu 2 marca 1893 zmarł w szpitalu św. Łazarza w Krakowie Tomasz Bajer poddany pruski tutaj w kraju stale zamieszkały bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia, po którym pertraktacyą spadku przedstawiającego wartość 23.376 zł. 28 ct. przeprowadza. Gdy do spadku tego możliwie i niewiadomi sądowi spadkobiercy konkurować a wierzyciele swe pretensye zgłosić mają prawo, tedy wzywa się tych niewiadomych spadkobierców dla których kuratorem adwokata dr. Bobilewicza w Krakowie ustanowiono, by swe prawa do spadku tego, zaś wierzycieli wszystkich się wzywa, by swe pretensye do masy spadkowej w przeciągu trzech miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej" tudzież w gazetach zagranicznych pruskich zgłosili i należycie wykazali, w razie bowiem przeciwnym pertraktacya spadku tylko z tymi, którzy się zgłosili i zgłoszą przeprowadzoną będzie.

Kraków, dnia 29 lipca 1893.

L. 15455 [4836 2—3]

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy w Tarnowie zawiadamia Stefana Badowskiego, że wskutek pozwu de pr. 3 sierpnia 1893 l. 15455 przez Leona Schwanenfelda przeciw niemu o zapłacenie sumy 100 zł. w. a. zpn. dla niego jako z miejsca pobytu niewiadomego kuratorem adw. dr. Malawskiego ustanowiono i wydany nakaz zapłaty doręczono kuratorowi.

Tarnów, dnia 4 sierpnia 1893.

L. 5531 [4870 2—3]

C. k Sąd powiatowy w Kolbuszowej zawiadamia niewiadomego z pobytu Ozyasza Geldzählera, że spadkobiercy Nathana Grabschrifta wnieśli przeciw niemu pozew de pres. 26 czerwca 1893 pcto 123 zł. 34 ct., który ustanowionemu dlań kuratorowi c. k. notaryuszowi Józefowi Lityńskiemu z terminem na 20 września 1893 do rozprawy wyznaczonym, doręczono.

Kolbuszowa, 5 lipca 1893.

L. 9915 [4906 2—3]

W myśl §. 512 z g. u. s. zawiadamia się Jana Piotra Józefa Czesława Leona Adama 6 im. ks. Sapiehę, że ts. uchwałą z 11 lutego 1893 l. 1600 zezwolono na wpis prawa zastawu dla pożyczki 25.000 zł. i kaucyi 500 zł. w karcie ciężarów majętności Medyn i Chatki t. j. wykazu l. 497 na podstawie umowy o pożyczkę i ustanowienie zastawu z dnia Wiedeń, 28 stycznia 1893 na korzyść kupca protokołowanego z Wiednia, Zygmunta Kassla i że z powodu nieznanego obecnego miejsca pobytu ustanowiono w celu doręczenia tej uchwały adwokata dr. Łuczakowskiego w Tarnopolu kuratorem, wzywa go przeto, by się z tym kuratorem porozumiał lub sądowi innego zastępcę wymienił.

C. k. Sąd obwodowy.

Tarnopol, dnia 22 lipca 1893.

L. 5107 [4907 2—3]

C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach uwiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Ferdynanda Zuberskiego i Klementynę Zuberską, że Józef Kornblum wniósł przeciw nim pozew wekslowy o wydanie nakazu zapłaty sumy 120 zł. 14 ct. oraz, iż kuratorem dla nich ustanowiony został adw. dr. Iwański w Wadowicach.

Wzywa się tedy tych pozwanych, aby temu ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacyi udzielili lub innego pełnomocnika sobie ustanowili, gdyż inaczej sami skutki swego zaniedbania sobie przypiszą.

Wadowice, 5 sierpnia 1893.

L. 6193 [4886 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Bolechowie, zawiadamia odnośnie do edyktu z dnia 13 maja 1893 l. 4119, że w miejsce ustanowionego kuratora p. Krupińskiego dla nieznanego z życia i miejsca pobytu Chaima Zudyka Rosena w sporze sumarycznym Abrahama Rothkircha przeciw niemu ustanowił kuratorem Jakóba Korala z Bolechowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Bolechów, 21 lipca 1893.

L. 32931 [4920 2—3]

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż na prośbę Gwalberta Ziembickiego, dla niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Skórskiego, celem doręczenia temuż tus. uchwały tabularnej z dnia 2 kwietnia 1892 l. 12293, którą dozwolono intabulacyę prawa własności majętności Winniki na rzecz Gwalberta Ziembickiego kuratorem ad actum adw. dr. Łozińskiego, a tegoż zastępcą adwokata dr. Soronia ustanowiono i że uchwałę tę dla niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Skórskiego do rąk ustanowionego kuratora adw. dr. Łozińskiego równocześnie się doręcza.

Wzywamy niniejszym edyktem Józefa Skórskiego, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście lub przez innego zastępcę się zgłosił i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użył, ileże z zaniedbania wyniknąć mogące nie korzystne skutki sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 22 lipca 1893.

L. 2026 [4909 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Brzostku zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Kazimierza i Wojciecha Płaziaków, że są spadkobiercami z ustawy brata Józefa Płaziaka z Januszkowic, zmarłego d. 16 lutego 1875 i wzywa ich by w przeciągu jednego roku licząc od daty edyktu, zgłosili się w sądzie i wnieśli oświadczenie spadkowe, inaczej dalsza pertraktacya spadkowa przeprowadzoną zostanie ze spadkobiercami oświadczonymi i z kuratorem ich Wojciechem Rejchowskim z Januszkowic.

Brzostek, 30 czerwca 1893.

L. 7580 [4917 2—3]

Wasylowi Wołosiance, niewiadomemu z miejsca pobytu ogłasza się, iż w celu doręczenia mu tusądowej uchwały z 24 marca 1893 l. 3484 i dalszych uchwał dotyczących, zapaść mogących, ustanowiono kuratorem p. Franciszka Szelewskiego, c. k. notaryusza z Tyśmienicy, wzywając Wołosiankę, by ewentualnie innego pełnomocnika sądowi przedłożył.

C. k. Sąd powiatowy.

Tyśmienica 13 lipca 1893.

L. 5571 [4955]

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, iż wpisał dnia 27 lipca 1893 w rejestrze spółek zarobkowych i gospodarczych firmę „Spółkowa kasa oszczędności i pożyczek w Zborowie, spółka zarejestrowana z nieograniczoną poręką". Spółka opiera się na statucie z daty 11 lipca 1893. Celem Spółki jest starać się o podniesienie bytu członków pod względem moralnym i materyalnym, a mianowicie dostarczać im środków pieniężnych potrzebnych w gospodarstwie, podawać sposobność do lokowania zaoszczędzonych pieniędzy na procent i popierać zakłady nie stowarzyszeń gospodarczych i zarobkowych w okręgu spółki. Zarząd Spółki składa się z członków: Dmytra Mielnika jako przełożonego, Jakóba Dutkiewicza jako zastępcy przełożonego, Grzegorza Dutkiewicza jako członka zarządu, Kazimierza Suchińskiego jako członka zarządu, Ołeksy Mielnika jako członka zarządu, wszyscy rolnicy ze Zborowa. Firmę Spółki podpisuje przełożony zarządu lub jego zastępca, nadto jeden z członków zarządu.

Udział każdego członka nie może więcej wynosić jak 100 zł., może być spłaconym albo odrazu, albo kwartalnymi ratami po 25 zł. Udziały pozostają własnością członków. Na koszta zarządu Spółki uiszcza każdy wstępujący opłatę w kwocie 25 ct. w. a.

Publiczne obwieszczenie ogłaszać będzie Spółka w Przewodniku kółek rolniczych.

Złoczów, dnia 1 sierpnia 1893.

L. 2926 [4961 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Lutowiskach podaje do wiadomości, że dla niewiadomej z pobytu firmy Budde et Goschede celem doręczenia uchwały kolokacyjnej z d. 6 lipca 1892 l. 3161 w sprawie egzekucyjnej przeciw masie spadkowej Augusta br. Künsberga Laugenstadt pto 8.500 zł. i 500 zł. w. a. z pn. kuratorem c. k. notaryusz dr. Artur Blumenfeld w Lutowiskach ustanowiony został.

Lutowiska, 11 lipca 1893.

## K. k. österreichische Staatsbahnen

# Kundmachung

betreffend die gemeinschaftliche Ausschreibung der Lieferung von Leinen- und Baumwollwaaren zur Anfertigung von Uniformen für die Unterbeamten und Diener der Amtsbezirke der k. k. Eisenbahn-Betriebs-Directionen Lemberg und Krakau

Die vorbenannten k. k. Eisenbahn Betriebs-Directionen beabsichtigen für die Dauer von drei Jahren und zwar: vom 1 Jänner 1894 bis 31 December 1896 ihren gemeinsamen Bedarf an nachstehend sammt den beiläufigen Bedarfsziffern spezitizirten Leinen- und Baumwollwaaren im Wege der öffentlichen Concurrenz einheitlich sicherzustellen.

Es wird zur Einbringuug schriftlicher Offerte hiemit die öffentliche Aufforderung erlassen.

Der beiläufige Bedarf während der gesammten dreijährigen Lieferungsperiode ist folgender:

| Artikel-Nummer | Gegenstand | Für den Amtsbezirk der k. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction Lemberg — mit dem Ablieferungsort Material-Magazin Wien oder Lemberg | Krakau — mit dem Ablieferungsort Material-Magazin Wien oder Neu-Sandez | Totale |
|---|---|---|---|---|
| | | Meter | | |
| 1 | Blaugestreifte Gradl | 20.000 | 10.000 | 30.000 |
| 2 | Ungebleichter Zwillich | | | |
| 3 | schwarze Futterleinwand | 3.600 | 2.000 | 5.600 |
| 4 | graue „ „ „ | 3.200 | 1.400 | 3.600 |
| 5 | ungebleichte „ „ | 8.000 | 4.200 | 12.200 |
| 6 | schwarzer Cloth | 2.000 | 900 | 2.900 |
| 7 | „ „ Orleans | 1.600 | 1.000 | 2.600 |
| 8 | färbig-gestreifter Croisè | 1.100 | 600 | 1.700 |
| 9 | silbergrauer „ | 2.800 | 1.600 | 3.400 |
| 10 | schwarzer „ | 800 | 450 | 1.250 |
| 11 | grauer Molino | 800 | 450 | 1.250 |
| 12 | sibergrauer Pelzbarchent | 5.500 | 2.500 | 8.000 |
| 13 | grauschwarzes Körperfutter | 15.000 | 7.000 | 22.000 |
| 14 | schwarzer Baumwollsammt | 120 | 50 | 170 |

Die von vorstehend angegebenen Quantitäten auf das Jahr 1894 entfallenden Theilquantitaten werden dem Ersteher beim Vertragsabschlusse bekannt gegeben werden.

1) An der Offerteinbringung können sich nur solide, leistungsfähige Unternehmer betheiligen. Zwischenhändler, dann Personen, welche das österreichische Staatsbürgerrecht nicht geniessen, sind von der Bewerbung grundsätzlich ausgeschlossen.

2) Alle jene Unternehmer, welche sich an der Offerteinbringung betheiligen wollen und bisher zu den k. k. österreichischen Staatsbahnen im ähnlichen Lieferungsverhältnisse noch nicht gestanden sind, haben mittelst eines von der bezüglichen Handels- und Gewerbekammer ausgefertigten Zeugnisses ihre Solidität und Leistungsfähigkeit nachzuweisen.

Offerte solcher vorbezeichneter Unternehmer, welche mit dem bezüglichen Soliditäts- und Leistungsfähigkeitszeugnisse der betreffenden Handels- und Gewerbekammer nicht versehen sind, bleiben unberücksichtigt:

3) Rücksichtlich der Lieferung von Leinen- und Baumwollwaaren, wird nur auf solche Unternehmer reflectirt, welche Grossindustrielle in der Leinen- und Baumwollbranche sind.

Die Erzeugung dieser Artikel hat unter bahnanstaltlicher Uiberwachung in den von den Unternehmern selbst betriebenen Fabriken zu erfolgen.

4) Es steht den Offerenten frei, sich um alle ausgeschriebenen Leinen- und Baumwollwaaren, oder auch nur um einzelne Sorten derselben zu bewerben, sowie es denselben freisteht, auf den Bedarf einzelner oder sämmtlicher k. k Eisenbahn-Betriebs-Directionen zu reflectiven.

5) Die k. k. Eisenbahn-Betriebs-Directionen behalten sich das Recht vor, bei Beurtheilung der Offerte nicht allein auf die Preise, sondern auch auf die vorgelegten Muster sowie auf die Solidität und Leistungfähigkeit des Offerenten Rücksicht zu nehmen und hiernach nach freier Wahl zu entscheiden, sowie sie, auch berechtigt sind, beliebige Theilmengen der offerirten Gegenstände dem Offerenten zur Lieferung zu übertragen, oder auch sämmtliche Anbote zurückzuweisen, und die Lieferung auf beliebigem Wege zu vergeben.

6) Wenn mehrere Personen in Geselschaft zu liefern beabsichtigen, so haben sie Alle unter Angabe ihres Charakters und Wohnortes das Offert zu fertigen und ausdrücklich zu erklären, dass sie den k. k Eisenbahn-Betriebs-Directionen gegenüber rücksichtlich aller aus dem Lieferungsabschlusse für sie entspringenden Vertragsverbindlichkeiten solidarisch haften. Im Offerte ist ferner jene Person zu bezeichnen, welche im Namen Aller als Bevollmächtigter in diesem Lieferungsgeschäfte während der dauer des vertrages mit den betreffenden k. k. Eisenbahn-Betriebs Directionen zu verkehren bestimmt ist.

7) Für die richtige Einhaltung des Offertes ist ein Vadium im Betrage von fünf Prozent des Werthes, welches nach dem für die offerirten Artikel geforderten Preise entfällt, gleichzeitig mit dem Offerte; jedoch abgesondert vom demselben, bei der Cassa der k. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction Lemberg nach Vorschrift des Artikels 4 der allgemeinen Bedingnisse zu erlegen.

8) Das vom Offerenten eigenhändig zu unterfertigende Offert muss:

a) auf dem mit dieser Ausschreibung hinausgegebenen Formulare des Preisverzeichnisses verfasst;

b) mit einer Stempelmarke von 50 Kreuzern versehen;

c) unter der Voraussetzung des Punktes 2 mit dem Soliditäts und Leistungsfähigkeits-Zeugnisse der betreffenden Handels und Gewerbekammer belegt sein;

d) ferner sind im Sinne des §. 4 der speziellen Lieferungsbedingnisse die bezüglichen Muster separat versiegelt, gleichzeitig mit dem Offerte vorzulegen;

e) die Preise sind zustellen franco aller Spesen bei Barzalung ohne Sconto, einer der dem bezeichneten Material-Magazine vom Fabriksorte nächstgelegenen Einbruchstation der k. k. Oesterreichischen Staatsbahnen, von welcher die Waaren im Regiewege, an die Ablieferungsstelle weiter befördert werden Es wären demnach eventuell zwei Preise zu stellen und zwar franco der nächsten Einbruchstation gegen Wien und gegen Galizien.

9) Offerte welche, durch kein Vadium gesichert sind, ferner solche, welche besondere von den Bedingnissen abweichende Bestimmungen, sowie Ausnahmen oder Berichtigungen enthalten, dann solche, welche verspätet einlangen oder welchen keine Muster beigegeben sind, endlich telegrafische Anbote bleiben ebenso unberücksichtigt, als jene Offerte, welchen etwa die Erklärung beigefügt wäre, dass der Offertsteller auf die Anbote anderer Offerenten Nachlässe zugesteht.

## C. k. austryackie koleje państwowe

# Obwieszczenie

dotyczące wspólnego rozpisania konkursu na dostawę płótna i materyi bawełnianych przeznaczonych na sporządzenie uniformów dla podurzędników i sług w okręgu lwowskiej i krakowskiej c. k. Dyrekcyi ruchu.

Podpisane c. k. Dyrekcye ruchu, zamierzają zapewnić sobie na przeciąg czasu od 1 stycznia 1894 do 31 grudnia 1896 pokrycie potrzebnej ilości niżej wymienionych gatunków płótna i materyi bawełnianych w drodze publicznej konkurencyi i wydają w tym celu następnjące obwieszczenie:

Zapotrzebowane w wyżej podanym trzyletnim okresie czasu zapasy są w przybliżeniu następując :

| Liczba porządkowa | Przedmiot | Dla okręgu c. k. Dyrekcyi ruchu w Lwowie — Miejscem dostawy jest magazyn materyałowy Wiedeń albo Lwów | w Krakowie — Miejscem dostawy jest magazyn materyałowy Wiedeń albo Nowy Sącz | Suma całkowita |
|---|---|---|---|---|
| | | Metrów | | metrów |
| 1 | Puskowaty drelich (Blaugestreifte Gradl) | 20.000 | 10.000 | 30.000 |
| 2 | Niebielone płótno żaglowe (Ungebleichter Zwillich) | | | |
| 3 | Czarny Kanafas (schwarze Futterleinwand) | 3.600 | 2.000 | 5.600 |
| 4 | Szary Kanafas (graue Futterleinwand) | 3.200 | 1.400 | 4.600 |
| 5 | niebielony Kanafas (ungebleichte Futterleinwand) | 8.000 | 4.200 | 12.200 |
| 6 | Atłas wełniany czarny (schwarzer Cloth) | 2.000 | 900 | 2.900 |
| 7 | Czarny Kamlot (schwarzer Orleans) | 1.600 | 1.000 | 2.600 |
| 8 | Croise w prążki (färbig gestreifter Croise) | 1.100 | 600 | 1.700 |
| 9 | Croise w paski srebrno szare (Silbergrauer Croise) | 2.800 | 1.600 | 4.400 |
| 10 | Croise w paski srebrno czarne (Schwarzer Croise) | 800 | 400 | 1.200 |
| 11 | Moleskin (grauer Molino) | 800 | 450 | 1.250 |
| 12 | Srebrno szary barchan (sillbergrauer Pelzbarchent) | 5.500 | 2.500. | 8.000 |
| 13 | Ciemno szary barchan (grauerschwarzes Köpperfutter) | 15.000 | 7.000 | 22.000 |
| 14 | Czarny aksamit baweł. (schwarzes Baumwollsamt) | 120 | 50 | 170 |

Ilość powyżej podanych materyj potrzebna na rok 1894 będzie oznaczona dostawcy przy zawarciu z nim kontraktu.

1) Ubiegać się o dostawę mogą tylko rzetelni i pewni przedsiębiorcy. Pośrednicy jako też osoby nie posiadające obywatelstwa austryackiego są od konkurencyi wykluczone.

2) Przedsiębiorcy chcący brać udział w składaniu ofert, którzy dotąd nie podejmowali się jeszcze dostaw dla c. k. kolei państwowych, winni wykazać swoją rzetelność i zdolność wykonania zobowiązań świadectwem wystawionem przez odnośną izbę handlową i przemysłową. Oferty wyż wspomnianych przedsiębiorców nie zaopatrzone świadectwem dotyczącej izby handlowej i przemysłowej nie będą uwzględnione.

3) Co do dostawy materyi płóciennych i bawełnianych uwzględnia się tylko takich przedsiębiorców, którzy należą do rzędu wielkich przemysłowców w wyrobach wełnianych. Wyrób tych artykułów ma się odbywać po fabrykach kierowanych przez przedsiębiorców, pod kontrolą organów kolejowych.

4) Oferenci mają się ubiegać o dostawę wszystkich wyż podanych materyi płóciennych i bawełnianych, albo tylko pewnych ich gatunków; mogą również podjąć się dostaw dla okręgów poszczególnych lub wszystkich c. k. Dyrekcyi ruchu.

5) Podpisane c. k. Dyrekcye ruchu zastrzegają sobie, przy ocenieniu oferty, prawo swobodnej decyzyi i uwzględnienia nietylko ceny ale także jakości przedłożonych próbek jak również rzetelności i zdolności dotrzymania warunków dostawy oferentów. Niemniej zastrzegają sobie podpisane c. k. Dyrekcye ruchu, prawo decyzyi co do oddania cząstkowego dostaw lub też odrzucenia wszystkich ofert i oddania dostaw w jakikolwiek inny dowolny sposób.

6) jeżeli kilka osób wspólnie zamierza podjąć się dostawy, to obowiązane są wszystkie ofertę podpisać z podaniem zatrudnienia i miejsca zamieszkania, niemniej mają wyraźnie oświadczyć, że w obec podpisanej c k Dyrekcyi ruchu odpowiadają „solidarnie“ za dotrzymanie zobowiązań przyjętych na siebie w kontrakcie dostawy. W ofercie należy również wymienić osobę, która ma wszystkich podpisanych jako ich pełnomocnik przez czas trwania kontraktu zastępować w obec podpisanej c. k. Dyrekcyi ruchu.

7) Celem zapewnienia należytego dotrzymania oferty należy stosownie do art. 4 ogólnych warunków złożyć w kasie c k. Dyrekcyi ruchu we Lwowie równocześnie z ofertą, ale oddzielnie od niej wadyum wynoszące 5 prc cen żądanych za dostarczyć się mające przedmioty.

8) Oferta podpisana własnoręcznie przez oferenta ma być:

a) spisana na formularzu zawierającym spis cen, wydanym równocześnie z rozpisaniem niniejszego konkursu;

b) zaopatrzona stemplem na 50 ct.;

c) jeżeli zachodzi przypadek przewidziany w punkcie 2) ma być do oferty dołączone świadectwo rzetelności i możności wykonania zaciągniętych zobowiązań, wystawione przez dotyczącą Izbę handlową i przemysłową;

d) wreszcie ma każdy oferent w myśl § 4 szczegółowych warunków dostawy, przedłożyć równocześnie z ofertą, dotyczące próbki oddzielnie zapieczętowane.

e) Ceny należy podać takie, za jakie dotyczący dostawca zobowiązuje się oddać towar w najbliższej stacyi c k. austryackich kolei państwowych, skąd się towar odeszle we własnem przedsiębiorstwie do dotyczącego magazynu materyałowego. Wskutek tego należałoby ewentualnie dwie ceny podać, a mianowicie do najbliższej stacyi w kierunku do Wiednia i do Galicyi.

9) Nie uwzględnia się ofert nie zabezpieczonych przez „wadyum“ zawierających odrębne warunki, wyjątki i sprostowania, jak również nie uwzględnia się ofert spóźnionych, nie zaopatrzonych próbkami, zgłoszonych telegraficznie i takich w których oferent oświadcza, że przyznaje Zarządowi kolejowemu opust w stosunku do cen innych oferentów.

10) Die Formularien für die Preisverzeichnisse, dann die allgemeinen und speziellen Lieferungsbedingnisse, sowie die Muster liegen bei den k. k. Eisenbahn Betriebs-Directionen zur Einsicht auf.

11) Das Offert ist für den Offerenten vom Zeitpunkte der Einreichung für die k. k. Eisenbahn-Betriebs-Directionen aber erst dann rechtsverbindlich, wenn der Ersteher von der erfolgten Genehmigung seines Offertes seitens derselben, verständigt worden ist.

12) Die nach Vorschrift des Punktes 8 dieser Kundmachung instruirten Offerte sind nebst den Mustern versiegelt beim Einreichungsprotocolle der k. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction in Lemberg am Bahnhof bis längstens 15 October 1893, 12 Uhr Mittags, mit der Aufschrift am Couverte „Offert zur Lieferung von Uniformgegenständen, Lieferungsgruppe II, Leinen und Baumvollwaaren" einzureichen.

Das Vadium ist wie bereits sub Punkt 7 erwähnt abgesondert von dem Offerte an die Casse der k. k. Eisenbahn-Batriebs-Direction Lemberg zum obigen Termine zu erlegen, worüber der Erleger eine Bestätigung seitens dieser Casse erhält.

13) Die Offerenten werden von der k. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction Lemberg so schleunig als möglich, von dem Erfolge ihrer Offerte verständigt, den Nichterstehern das erlegte Vadium gegen Rückstellung der Cassabestätigung ausgefolgt, die Ersteher aber gleichzeitig zum Erlage der Caution aufgefordert werden.

In August 1893.

**Die k. k. Eisenbahn Betriebs-Directionen Lemberg und Krakau.**

10) Formularze dla spisu cen, ogólne i szczególne warunki dostawy i próbki mogą być przeglądane u podpisanych c. k. Zarządów kolejowych.

11) Oferta jest obowiązującą dla oferenta od chwili wniesienia tejże, zaś dla podpisanych c. k. Zarządów kolejowych od chwili uwiadomienia oferenta o przyjęciu jego oferty.

12) Oferty sporządzone w myśl punktu 8 niniejszego ogłoszenia, należy wnieść wraz z próbkami, pod opieczętowaniem do protokołu podawczego c. k. Dyrekcyi ruchu we Lwowie (dworzec) najdalej do 12 godziny w południe dnia 15 października 1893 r. Na kowercie ma być umieszczony napis: „Oferta na dostawę materyi na uniformy grupa ofert (II) materye płócienne i bawełniane".

Wadyum należy jak w punkcie 7 podano oddzielnie od oferty w powyższym terminie złożyć do kasy c. k. Dyrekcyi ruchu we Lwowie, na co składający otrzyma ze strony tejże kasy, potwierdzenie.

13) Podpisana c. k. Dyrekcya ruchu uwiadamia oferentów w jak najkrótszym czasie o skutku ich ofert, poleca kasom wypłacić wadya za zwrotem poświadczeń odbioru tym, którzy przy ofertach się nie utrzymali i zawezwą nabywców dostaw do złożenia kaucyi.

W sierpniu 1893.

**C. k. krajowa Dyrekcya ruchu we Lwowie i Krakowie.**



**Ogłoszenie.** 1061

Zarząd filii Stowarzyszenia „Machsike Hadas" w Bukowsku podaje do wiadomości, ze Stowarzyszenie to rozwiązane zostało.

Szabse Miller,
prezes.

Kundmachung. 1063

Die Mitglieder unseres Vereines werden zur Theilnahme an der Generalversammlung am 19 August 1893, um 9 Uhr abends ins Haus Nr. 261 höflichst eingeladen. Tagesordnung: Entgegennahme der von der Direction vorgelegten Jahresrechnung pro 1892 (§. 37 Stat.). Vorschusscasse gegenseitige Hilfe in Bełz.

Abraham Dawid Falk, Direcktor. Israel Reiss, Controlor.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Wł. J. Weber.) Papier z fabryki papieru J. Fiałkowskich.